

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

Inhoud

I Mededelingen

Europees Parlement

Schriftelijke vragen met antwoord:

nr. 1630/82 van de heer Eric Forth aan de Commissie Betreft: Programma's voor zeehondenbescherming in Griekenland	1
nr. 1787/82 van de heer Finn Lyngø aan de Commissie Betreft: Jacht op zeehonden	1
nr. 1788/82 van de heer Finn Lyngø aan de Commissie Betreft: Leeftijdsbepaling van jonge zeehonden	2
nr. 1844/82 van mevrouw Barbara Castle aan de Commissie Betreft: Vervoer van levende dieren	2
nr. 1848/82 van mevrouw Danielle De March aan de Commissie Betreft: Financiering van scheepsbouw en scheepsreparatie	3
nr. 237/83 van mevrouw Danielle De March aan de Commissie Betreft: Financiering van scheepsbouw en scheepsreparatie	3
Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nrs. 1848/82 en 237/83	3
nr. 1849/82 van de heer Jørgen Bøgh aan de Commissie Betreft: Kosten in verband met de voorlichtingsbureaus in Denemarken	4
nr. 1851/82 van de heren Robert Moreland en Derek Prag aan de Commissie Betreft: Vervoersfaciliteiten voor gehandicapten	4
nr. 1876/82 van de heer Jaak Vandemeulebroucke aan de Raad Betreft: Invoer van Nieuwzeelandse boter	5
nr. 1889/82 van mevrouw Mechthild von Alemann aan de Commissie Betreft: Personenauto als deel van de inboedel bij verhuizing naar een ander EG-land	5
nr. 1890/82 van mevrouw Mechthild von Alemann aan de Commissie Betreft: Moeilijkheden met rijbewijzen van monteurs	6

Inhoud (vervolg)

nr. 1952/82 van de heer Michael Welsh aan de Commissie Betreft: Vennootschapsrecht en andere voorstellen	7
nr. 1968/82 van de heer Yves Galland aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de tien Lid-Staten van de Europese Gemeenschap, in het kader van de politieke samenwer- king bijeen Betreft: Het gebruik door de Sovjetunie van chemische en biologische wapens in Afghanistan . . .	8
nr. 1981/82 van de heer Sean Flanagan aan de Commissie Betreft: Communautaire steun voor methaanwinning in Dublin	8
nr. 2000/82 van de heer Pierre-Bernard Cousté aan de Commissie Betreft: De posterijen in de Lid-Staten	9
nr. 2023/82 van de heer Eric Forth aan de Commissie Betreft: Staalindustrie in de Gemeenschap	9
nr. 2039/82 van de heer Robert Moreland aan de Commissie Betreft: Merk van oorsprong	10
nr. 2043/82 van de heer Willy Vernimmen aan de Raad Betreft: Vervolg van vakbondsleden en democratische politici in Turkije	10
nr. 2060/82 van mevrouw Anne-Marie Lizin aan de Commissie Betreft: Zinkkartel en nieuwe productiecapaciteit: verzoek om inlichtingen aan het Waalse Gewest over het bedrijf te Prayon	11
nr. 2062/82 van mevrouw Yvonne Théobald-Paoli aan de Commissie Betreft: Eventuele ontwikkeling van getijdenenergie in de Gemeenschap	11
nr. 2067/82 van de heer Luc Beyer de Ryke aan de Commissie Betreft: Toename van het aantal BTW-tarieven in België	12
nr. 2081/82 van de heer Pol Marck aan de Commissie Betreft: Uitbouw van de wetgeving inzake diergeneeskunde	12
nr. 2094/82 van de heer Horst Seefeld aan de Commissie Betreft: Verpakking van medicijnen	13
nr. 2095/82 van de heer Robert Moreland aan de Commissie Betreft: Richtlijn inzake rook en zwaveldioxyde	13
nr. 2098/82 van mevrouw Marijke Van Hemeldonck aan de Raad Betreft: Gebruik van kringlooppapier	15
nr. 2115/82 van de heer Isidor Früh aan de Commissie Betreft: Indiening van de voorstellen van de Commissie inzake de modernisering van landbouw- bedrijven	15
nr. 2127/82 van de heer David Curry aan de Commissie Betreft: Import en gebruik van lupinezaad, erwten en bonen voor veevoer	15
nr. 2131/82 van de heer Klaus Hänsch aan de Commissie Betreft: Jaarlijkse sluiting van de kantoren van de Commissie tijdens de feestdagen	16
nr. 2159/82 van de heer Rudolf Wedekind aan de Commissie Betreft: Restitutieprocedure voor in het buitenland betaalde BTW	17
nr. 2160/82 van de heer Rudolf Wedekind aan de Commissie Betreft: Harmonisatie statistieken buitenlandse handel	17

(Vervolg op blz. 3 van de omslag)

Inhoud (vervolg)

nr. 2161/82 van de heer Rudolf Wedekind aan de Commissie Betreft: Moelijkheden bij het Frans-Duitse warenverkeer	18
nr. 2165/82 van de heer Allan Rogers aan de Commissie Betreft: Inmos Micro Electronics Company	18
nr. 2168/82 van de heer Alfredo Diana aan de Commissie Betreft: Problemen in verband met de invoer van eetbare paddestoelen in de Gemeenschap	19
nr. 2173/82 van de heer Horst Seefeld aan de Commissie Betreft: Export van gevaarlijke medicamenten naar de derde wereld	20
nr. 2181/82 van de heer André Damseaux aan de Commissie Betreft: Textielindustrie in Wallonië	20
nr. 2183/82 van de heer Willy Vernimmen aan de Raad Betreft: Technische en financiële hulp van de Gemeenschap aan Centraal-Amerika	21
nr. 2193/82 van de heer Hans-Joachim Seeler aan de Commissie Betreft: „Buy European”-campagne	21
nr. 2195/82 van mevrouw Janey Buchan aan de Commissie Betreft: Zwarte lijst	22

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1630/82

van de heer Eric Forth (ED – GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 november 1982)

Betreft: Programma's voor zeehondenbescherming in Griekenland

Kan de Commissie bevestigen:

1. dat er communautaire gelden beschikbaar zijn gesteld voor de ontwikkeling van een programma voor bescherming van monniksrobber in Seitani in Griekenland;
2. dat Griekenland onlangs de heer Bill Johnson, Brits onderdaan, heeft verzocht Griekenland te verlaten wegens zijn activiteiten op het gebied van de instandhouding van zeehonden;
3. dat de Griekse autoriteiten toelaten dat de reserve aan monniksrobber in Seitani in feite wordt vernietigd ingevolge de commerciële ontwikkeling;
4. dat de Griekse autoriteiten in verband met deze zaak inbreuk hebben gemaakt op communautaire verordeningen?

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie**

(4 mei 1983)

1. De Gemeenschap heeft geen financiële steun verleend aan het plan voor de bescherming van de monniksrobber van Seitani. Zij heeft echter wel financiële steun verleend aan een zone in de noordelijke Sporaden.
2. Volgens de informatie die de Commissie van de Griekse autoriteiten heeft ontvangen, werd de heer Johnson verzocht Griekenland te verlaten om andere redenen dan activiteiten op het gebied van de bescherming van monniksrobber.

3. Het ziet er naar uit dat de bevoegde Griekse autoriteiten een einde hebben gemaakt aan de projectontwikkelingen, die een nadelige invloed uitoefenen op het reservaat van Seitani; dit is gebeurd op grond van een ministerieel decreet van het Ministerie van Ruimtelijke Ordening, dat betrekking heeft op de indeling van deze zone als beschermd gebied.

4. Neen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1787/82

van de heer Finn Lynge (S – DK)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 december 1982)

Betreft: Jacht op zeehonden

Zoals bekend, jagen Groenlandse robbenvangers noch op pasgeboren zeehonden noch op soorten die met uitsterven worden bedreigd, evenmin worden produkten van deze jacht door Groenland geëxporteerd. Niettemin staat op de voorpagina van de EG-krant dat het door de Commissie voorgestelde verbod op de invoer van huiden van pasgeboren zeehonden niet van toepassing is op Groenlandse robbenvellen „zolang Groenland deel uitmaakt van de EG” – hetgeen zodanig dient te worden geïnterpreteerd dat Groenland bij uittreding uit de EG getroffen zal worden door een verbod op de invoer van huiden uit Groenland. Men doorziet de opzet en raakt ontstemd.

De Commissie wordt verzocht in haar antwoord een eind te maken aan deze grove en misleidende poging om de openbare mening in Groenland te manipuleren.

Vindt de Commissie de beschrijving van deze problematiek rond de robbenvellen op de voorpagina van de EG-krant nr. 13 van 1982 een staaltje van betrouwbare, politiek niet-manipulerende en voorbeeldig objectieve journalistiek?

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie**

(28 april 1983)

De Commissie ontkent ten stelligste dat het artikel, dat in „EF-Avisen” is gepubliceerd en door het geachte Parlements lid is aangehaald, tot doel had de publieke opinie in Groenland te beïnvloeden. Het had geen andere bedoeling dan duidelijk te maken dat de door de Commissie voorgestelde maatregelen voor Groenland geen negatieve gevolgen zullen hebben.

In dit verband wordt de aandacht van het geachte Parlements lid vooral gevestigd op het feit dat de op 28 maart 1982 door de Raad goedgekeurde richtlijn betreffende de invoer in de Lid-Staten van huiden van bepaalde zeehondejongen en daarvan vervaardigde produkten ⁽¹⁾ alleen van toepassing is op produkten die niet afkomstig zijn van de traditionele jacht van de eskimobevolking.

⁽¹⁾ PB nr. L 91 van 9. 4. 1983, blz. 30.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1788/82

van de heer Finn Lyngé (S – DK)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 december 1982)

Betreft: Leeftijdsbepaling van jonge zeehonden

Overeenkomstig document COM(82) 639 def., bijlage, tweede post (ex 43.02 van het gemeenschappelijk douanetarief), eindigende met de woorden „pasgeboren klapmutsen (bluebacks)”, zoals weergegeven in de Deenstalige versie van document PE 81.016/def. (betreffende bovengenoemd document) op bladzijde 4 onderaan, rechter kolom, eindigt de Deense tekst met de woorden „jongen van klapmutsen (bluebacks)”.

De algemene opvatting onder degenen die de robbevangst als beroep bedrijven is dat een zeehond, dus ook een klapmuts, een jong moet worden genoemd zolang het dier nog geen 12 maanden oud is. Op veilingen van robbehuiden worden de huiden van jonge klapmutsen echter ook „blueback” genoemd, ook al gaat het hier duidelijk om huiden van dieren die ouder zijn dan 12 maanden.

Deze kwestie is, zij het marginaal, van belang voor de Groenlandse export van robbevelen.

Wat verstaat de Commissie onder een „blueback” en welke leeftijds criteria legt zij daarbij aan?

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie**

(27 april 1983)

Zoals het geachte Parlements lid opmerkt, wordt in het spraakgebruik van jagers en handelaars voor de vacht van klapmutsen de benaming „blueback” gebruikt. Op de

leeftijd van 12 maanden verdwijnt bij deze dieren immers de karakteristieke kleur die aan deze benaming het ontstaan heeft gegeven. De Commissie volgt deze gangbare terminologie, en zij is er zich van bewust dat deze verhariing bij sommige exemplaren reeds vóór het einde van het eerste levensjaar en bij andere pas op de leeftijd van 14 maanden plaatsvindt.

Met betrekking tot de Groenlandse uitvoer vestigt de Commissie de aandacht van het geachte Parlements lid op artikel 3 van Richtlijn 83/129/EEG betreffende de invoer in de Lid-Staten van huiden van bepaalde zeehondejongen en daarvan vervaardigde produkten. In dit artikel wordt bepaald dat de beperkingen op de handel in de door de richtlijn bedoelde produkten geen betrekking hebben op produkten die afkomstig zijn van de traditionele jacht van de eskimobevolking. De Raad en de Commissie waren inderdaad van mening dat bij deze jacht zeehondejongen ongemoeid blijven en dat dient te worden voorkomen dat de vitale belangen van deze bevolkingsgroep worden geschaad.

⁽¹⁾ PB nr. L 91 van 9. 4. 1983.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1844/82

van mevrouw Barbara Castle (S – GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 januari 1983)

Betreft: Vervoer van levende dieren

Hoeveel Lid-Staten zijn overgegaan tot invoering van wetten, voorschriften en bestuursrechtelijke bepalingen ter naleving van Richtlijn 77/489/EEG ⁽¹⁾ en Richtlijn 81/389/EEG ⁽²⁾ waarin de nodige maatregelen worden aangegeven voor de bescherming van dieren tijdens internationaal vervoer?

⁽¹⁾ PB nr. L 200 van 8. 8. 1977, blz. 10.

⁽²⁾ PB nr. L 150 van 6. 6. 1981, blz. 1.

**Antwoord van de heer Dalsager
namens de Commissie**

(6 mei 1983)

Alle Lid-Staten hebben de Commissie kennis gegeven van de nationale maatregelen die zij hebben genomen ter uitvoering van Richtlijn 77/489/EEG. De Commissie onderzoekt momenteel de kennisgevingen die op grond van Richtlijn 81/389/EEG zijn gedaan door Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland en het Verenigd Koninkrijk.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1848/82
van mevrouw Danielle De March (COM – F)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(10 januari 1983)

Betreft: Financiering van scheepsbouw en scheepsreparatie

Kan de Commissie een per land ingedeeld overzicht geven voor de jaren 1975 t/m 1981 (zo mogelijk met ramingen over 1982) van de daadwerkelijke budgettaire communautaire financiering (Sociaal Fonds, Regionaal Fonds, hoofdstuk 7 van de begroting) en niet budgettaire financiering (EIB-leningen) voor scheepsbouw en scheepsreparatie?

Kan de Commissie ten aanzien van de EIB-leningen mededelen voor welke projecten die leningen werden toegekend en kan zij in algemene termen verklaren welke criteria door haar en de EIB worden toegepast bij het verlenen van leningen en subsidies in bedoelde sector?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 237/83
van mevrouw Danielle De March (COM – F)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(28 april 1983)

Betreft: Financiering van scheepsbouw en scheepsreparatie

De Commissie heeft geen antwoord gegeven op mijn vraag nr. 1848/82 over dit onderwerp. Kan zij dan nu – gezien het belang van dit vraagstuk – een per land ingedeeld overzicht – met cijfers – geven voor de jaren 1975 t/m 1982 van de daadwerkelijk toegekende budgettaire communautaire financieringen (Europees Sociaal Fonds, Regionaal Fonds, hoofdstuk 7 van de begroting) en van de niet budgettaire financieringen (EIB-leningen) voor scheepsbouw en scheepsreparatie?

Kan de Commissie ten aanzien van de EIB-leningen mededelen voor welke projecten die leningen werden toegekend en kan zij, meer in het algemeen, verklaren welke criteria door haar en de EIB worden toegepast bij het toekennen van leningen en subsidies in deze sector?

Gecombineerd antwoord van de heer Giolitti
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen nrs. 1848/82 en 237/83
(29 april 1983)

Hierna volgt een overzicht van de financiële bijstand die de Gemeenschap tussen 1975 en 1982 voor de sector scheepsbouw en -reparatie heeft verstrekt.

Het Regionaal Fonds heeft vanaf zijn oprichting in 1975 tot eind 1982 een totaalbedrag van 4 209 866 Ecu voor investeringsprojecten toegekend; deze middelen waren als volgt verdeeld:

Denemarken	237 276 Ecu
Bondsrepubliek Duitsland	812 565 Ecu
Frankrijk	1 408 181 Ecu
Ierland	112 802 Ecu
Italië	528 474 Ecu
Nederland	442 261 Ecu
Verenigd Koninkrijk	373 807 Ecu
België	294 500 Ecu
Totaal	4 209 866 Ecu.

Voorts kan het Regionaal Fonds krachtens Verordening (EEG) nr. 2617/80 van de Raad tot instelling van een specifieke maatregel voor regionale ontwikkeling ⁽¹⁾ uit zijn „quotavrije” middelen over een periode van vijf jaar steun ten belope van 17 miljoen Ecu toekennen voor maatregelen die bijdragen tot het wegwerken van de hinderpalen voor de ontwikkeling van nieuwe economische activiteiten in bepaalde gebieden die door de herstructurering van de scheepsbouw zijn getroffen.

De Commissie heeft voorgesteld ⁽²⁾ deze actie, die bepaalde gebieden van het Verenigd Koninkrijk betreft, te versterken door de toegekende bedragen te verdubbelen en door nieuwe maatregelen vast te stellen.

Voor wat het Sociaal Fonds betreft, kunnen de maatregelen ten behoeve van werknemers van scheepswerven niet apart worden beschouwd, doordat de nationale of regionale aanvragen betrekking hebben op diverse soorten maatregelen en de Lid-Staten overeenkomstig de geldende voorschriften gegroepeerd aanvragen indienen. De specifieke maatregelen die men heeft kunnen uitsplitsen over de periode die de jaren 1980, 1981 en 1982 omvat, hadden in totaal betrekking op 9 500 personen en vertegenwoordigden een vastlegging ten laste van het Fonds van 20 miljoen Ecu voor het Verenigd Koninkrijk, Italië en Frankrijk.

De Commissie heeft krachtens artikel 54, lid 2, van het EGKS-Verdrag in 1980 de volgende twee leningen voor de scheepsbouwsector goedgekeurd:

- Bondsrepubliek Duitsland: 4 miljoen Ecu,
- Italië: 22 miljoen Ecu.

In 1980 en 1982 is 17 miljoen Ecu voor het project in Italië uitgekend.

De Europese Investeringsbank heeft sinds 1975 in de Gemeenschap geen leningen voor investeringsprojecten betreffende de scheepsbouw en de scheepsreparatie toegekeerd.

De criteria voor steun door de EIB zijn vastgelegd in het EEG-Verdrag en in de statuten van de Bank, die een integrerend deel van het Verdrag vormen. Krachtens die bepalingen kunnen naar gelang van de omstandigheden investeringsprojecten in bedoelde sector worden gefinancierd. Vóór 1975 had de EIB 12,3 miljoen Ecu verstrekt voor investeringen in scheepswerven in Italië en Denemarken.

⁽¹⁾ PB nr. L 271 van 15. 10. 1980.

⁽²⁾ Doc. COM(82) 658 def. van 18. 11. 1982.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1849/82
van de heer Jørgen Bøgh (CDI - DK)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(10 januari 1983)

Betreft: Kosten in verband met de voorlichtingsbureaus in Denemarken

De Commissie wordt verzocht mede te delen welke kosten ten laste van de EG komen in verband met de voorlichtingsbureaus van het Parlement en de Commissie in Denemarken, d.w.z. uitgaven in verband met onder meer salarissen voor het personeel in zowel Kopenhagen als Brussel, huren, voorlichtingsactiviteiten, publikaties uitgegeven door de voorlichtingsbureaus (kranten, tijdschriften, lesmateriaal enz.), advertenties, steun aan de Europese beweging e.d., kosten van organisatie van cursussen, alsmede uitgave van bladen en brochures in verband hiermede, gelden voor beurzen, studiereizen e.d., informatieve bezoeken aan Brussel, tentoonstellingsactiviteiten, alsmede eventuele verdere uitgaven.

Antwoord van de heer Natali
namens de Commissie
(19 april 1983)

De structuur van het boekhoudsysteem van de Commissie is van zodanige aard dat het niet mogelijk is een gedetailleerd antwoord op de gestelde vragen te geven.

De Commissie is altijd bereid de diverse bevoegde instanties, binnen het kader van de werking van haar controleorganen, de beschikbare gegevens te verstrekken betreffende de voorlichtingsbureaus die onder haar ressorteren.

Het geachte Parlementslid wordt verzocht contact op te nemen met zijn Instelling voor meer bijzonderheden omtrent de uitgaven in verband met de voorlichtingsbureaus van het Parlement.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1851/82
van de heren Robert Moreland en Derek Prag
(ED - GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(10 januari 1983)

Betreft: Vervoersfaciliteiten voor gehandicapten

Kan de Commissie naar aanleiding van de resolutie van het Europese Parlement van 11 maart 1981⁽¹⁾ (en met name het advies van de Commissie voor vervoer) betreffende de sociale en economische integratie en de beroepsrevalidatie van gehandicapten in de Europese Gemeenschap, mededelen welke stappen zij tot dusver heeft ondernomen:

1. ter bestudering van de aanbevelingen die zijn opgesteld door de Europese Conferentie van ministers van Vervoer (ECMT) en de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties betreffende parkeer- en vervoersfaciliteiten voor gehandicapten en bijgevolg ter opstelling van programma's voor communautaire acties op dit gebied;
2. voor het treffen van regelingen met de Lid-Staten voor nationale paspoorten voor gehandicapten die in de gehele Gemeenschap geldig zijn;
3. om erop toe te zien dat er in de gehele Gemeenschap op basis van wederkerigheid gereduceerde tarieven voor gehandicapten worden toegepast;
4. om het Sociaal Fonds aan te passen opdat dit gebruikt kan worden voor proefprojecten ter verbetering van de vervoersfaciliteiten voor gehandicapten; en om
5. voorstellen uit te werken voor de financiering van een communautair onderzoekprogramma ter verbetering van de ontwerpen van vervoermiddelen ten einde de mobiliteit van gehandicapten en ouderen te vergemakkelijken?

⁽¹⁾ PB nr. C 77 van 6. 4. 1981, blz. 27.

Antwoord van de heer Richard
namens de Commissie
(27 april 1983)

1 tot 3. Mobiliteit is één van de hoofdelementen waarop de Commissie haar tweede beleidsinitiatief in de loop van de uitvoering van het actieprogramma ter bevordering van de sociale integratie van de gehandicapten ⁽¹⁾ gaat concentreren.

De geachte Parlementsleden zullen wel weten dat het eerste van deze initiatieven gericht is op de problemen en mogelijkheden inzake werkgelegenheid van de gehandicapten. Het tweede zal betrekking hebben op milieukwesties, onder andere mobiliteit, en zal gebaseerd zijn op de werkzaamheden die reeds werden ondernomen door de internationale organisaties waarvan de geachte Parlementsleden gewag maakten, alsook op een gedetailleerde studie die onlangs voor de Commissie voltooid werd inzake huis-aan-huis-vervoerssystemen voor gehandicapten in de Gemeenschap. In het kader van het vervoerbeleid zal de tweede fase van de toepassing van Richtlijn 80/1263/EEG ⁽²⁾ betreffende de invoering van een Europees rijbewijs, werkzaamheden behelzen met betrekking tot het verlenen van dergelijke rijbewijzen aan gehandicapte chauffeurs.

In 1983 zal de Commissie de andere studies op gang brengen die nodig zijn ter voorbereiding van de basis voor de beleidsontwikkeling op communautair en nationaal vlak op het gebied van toegang, huisvesting en ontspanning, alsook mobiliteit. De Commissie is voornemens het nodige te doen voor alle door de geachte Parlementsleden genoemde punten, met inbegrip van de idee van de nationale paspoorten, parkeerfaciliteiten, gereduceerde tarieven en verbetering van de vervoerssystemen en de ontwerpen van de vervoermiddelen. Wat de sociale

tarieven (waarvan die voor de gehandicapten deel uitmaken) betreft, wordt ook verwezen naar het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag nr. 1891/82 van de heer Seefeld ⁽³⁾.

4. Dank zij bovengenoemd initiatief zal men o.a. kunnen nagaan of het huidige programma van modelprojecten betreffende de huisvesting van gehandicapten moet worden uitgebreid met projecten inzake vervoer en mobiliteit op andere gebieden.

In artikel 123 van het EEG-Verdrag, waarin de basisfuncties van het Europees Sociaal Fonds worden aangegeven, is geen sprake van specifieke acties op vervoergebied. Het Sociaal Fonds zal evenwel worden gebruikt voor het medefinancieren van het netwerk van districtprojecten voor de gehandicapten, dat een van de hoofdelementen van het bovengenoemde actieprogramma vormt. Een hoofddoel van dit netwerk bestaat erin na te gaan hoe opleidings- en tewerkstellingsinitiatieven voor de gehandicapten vergezeld kunnen en moeten gaan van maatregelen om de nodige infrastructuur tot stand te brengen.

5. De Commissie is in dit stadium niet voornemens voorstellen te doen voor specifiek communautair onderzoek op het gebied van het ontwerpen van transportmiddelen ter verbetering van de mobiliteit van gehandicapten en/of bejaarden.

⁽¹⁾ PB nr. C 347 van 31. 12. 1981.

⁽²⁾ PB nr. L 375 van 31. 12. 1980.

⁽³⁾ PB nr. C 104 van 18. 4. 1983.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1876/82

van de heer Jaak Vandemeulebroucke (CDI – B)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(10 januari 1983)

Betreft: Invoer van Nieuwzeelandse boter

Er wordt melding gemaakt van een verlenging van het akkoord tussen de EG en Nieuw-Zeeland over de invoer van 87 000 ton boter in de EG. Kan de Raad meedelen op grond waarvan deze verlenging wordt toegestaan? Vindt de Raad het, gezien het enorme boteroverschot in de Gemeenschap en, terecht, de Franse houding hiertegenover, niet raadzamer af te zien van de verlenging van dit akkoord?

Antwoord

(25 mei 1983)

De Raad heeft op 1 april 1981 Verordening (EEG) nr. 858/81 ⁽¹⁾ aangenomen waarin voor het tijdvak 1 april 1981 – 31 december 1983 de afwijkende regeling voor de invoer van Nieuwzeelandse boter in het Verenigd Koninkrijk wordt vastgesteld. Uit hoofde van deze verordening bedroegen de hoeveelheden Nieuwzeelandse boter die konden worden ingevoerd, 70 250 ton tijdens

de periode van 1 april tot en met 31 december 1981 en 92 000 ton voor 1982. Wat 1983 betreft, wordt in de verordening bepaald dat de Raad op voorstel van de Commissie bepaalt welke hoeveelheid mag worden ingevoerd, met name rekening houdend met de ontwikkeling van de situatie op de botermarkten in de Gemeenschap en de wereld. De Raad heeft de hoeveelheid voor het hele jaar 1983 op 87 000 ton vastgesteld, te weten 7 250 ton voor elk van de drie eerste maanden (Verordening (EEG) nr. 3499/82 van 21. 12. 1982, (EEG) nr. 125/83 van 18. 1. 1983 en (EEG) nr. 344/83 van 8. 2. 1983) ⁽²⁾ en op 65 250 ton voor de negen maanden van april tot en met december (Verordening (EEG) nr. 642/83 van 15. 3. 1983) ⁽³⁾. Op grond van de eerste van deze verordeningen heeft de Raad de bijzondere heffing op de Nieuwzeelandse boter opgetrokken van 77,52 Ecu tot 84,36 Ecu per 100 kg.

In feite gaat het hier niet om een verlenging, omdat de huidige regeling van toepassing is tot eind 1983. Voorts zij erop gewezen dat de voorwaarden voor de continuïteit van de regeling inzake de invoer van Nieuwzeelandse boter in het Verenigd Koninkrijk zijn vastgelegd in artikel 5 van Protocol nr. 18 van het Toetredingsverdrag. De Staatshoofden en Regeringsleiders van de Gemeenschappen, op 10 maart 1975 in het kader van de Raad bijeen te Dublin, hebben in een verklaring de nadruk gelegd op het belang dat zij hechten aan dit Protocol ter zake van de betrekkingen met Nieuw-Zeeland, welk land vanouds zuivelproducten levert aan een belangrijk deel van de uitgebreide Gemeenschap. De Regeringsleiders zijn bij dezelfde gelegenheid overeengekomen dat de jaarlijkse hoeveelheden Nieuwzeelandse boter welke door de Instellingen van de Gemeenschap moeten worden vastgesteld in het kader van de bijzondere regeling na 1977, zodanig dienen te zijn dat Nieuw-Zeeland geen afzetgebieden verliest die voor dit land van wezenlijk belang zijn.

Vóór 1 augustus 1983 zal de Raad krachtens het bepaalde in bovengenoemde Verordening (EEG) nr. 858/81 aan de hand van een verslag en op voorstel van de Commissie, de werking van deze regeling opnieuw bezien, ten einde een besluit te nemen over de regeling voor de invoer van Nieuwzeelandse boter na 1 januari 1984.

⁽¹⁾ PB nr. L 90 van 4. 4. 1981, blz. 18.

⁽²⁾ PB nr. L 368 van 28. 12. 1982, blz. 1, PB nr. L 17 van 21. 1. 1983, blz. 2 en PB nr. L 40 van 12. 2. 1983, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 76 van 22. 3. 1983, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1889/82

van mevrouw Mechthild von Alemann (L – D)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(14 januari 1983)

Betreft: Personenauto als deel van de inboedel bij verhuizing naar een ander EG-land

1. Is het volgens de EG-Commissie juist dat voor de personenauto van een onderdaan van de Bondsrepubliek

Duitsland bij verhuizing naar Nederland bij grensoverschrijding motorrijtuigenbelasting voor drie maanden moet worden betaald, terwijl aan de andere kant een Nederlands kenteken (om het Duitse kenteken in te kunnen leveren) niet kan worden verkregen en er zodoende gedurende drie maanden dubbele belasting moet worden betaald, en wat is het oordeel van de Commissie over deze gang van zaken?

2. Is volgens de Commissie het Nederlandse standpunt, dat een motorrijtuig dat bij verhuizing van een onderdaan van de Bondsrepubliek Duitsland naar Nederland nog geen zes maanden oud is, niet tot de inboedel behoort en volgens voorschrift moet worden ingevoerd, verenigbaar met het EEG-Verdrag (artikel 48 e.v.) en acht zij een wijziging van deze bepaling noodzakelijk?

**Antwoord van de heer Tugendhat
namens de Commissie**

(29 april 1983)

1. Wegens het bestaan van verschillende belastbare feiten (woonplaats van de eigenaar, kenteken) in de wettelijke regelingen der Lid-Staten kan voor een motorrijtuig om verschillende redenen motorrijtuigbelasting moeten worden betaald. Om elk gevaar voor dubbele belasting te voorkomen, is het wenselijk bij een verhuizing een tijdelijke doorvoerplaat aan te vragen, in het door het geachte Parlementslid genoemde geval een Duitse.

2. De geharmoniseerde fiscaalrechtelijke bepalingen die van toepassing zijn op de verhuizing van meubilair zijn nog niet van kracht. De Raad heeft op 28 maart 1983 het voorstel voor een richtlijn betreffende de belastingvrijstellingen bij definitieve invoer uit een Lid-Staat van persoonlijke goederen door particulieren, dat de Commissie op 30 oktober 1975 had ingediend, goedgekeurd. De Lid-Staten dienen de noodzakelijke uitvoeringsmaatregelen met ingang van uiterlijk 1 januari 1984 in werking te doen treden. De richtlijn voorziet in belastingvrijstelling bij invoer, met name voor motorrijtuigen, doch uitsluitend wanneer het motorrijtuig althans zes maanden voor invoer is verworven. Het Nederlandse standpunt is derhalve conform aan deze communautaire regeling.

Hierbij moet worden aangetekend dat de Nederlandse regeling valt onder het kader van de bepalingen inzake het vrije verkeer van goederen en niet onder de thans geldende Gemeenschapsvoorschriften betreffende het vrije verkeer van werknemers⁽¹⁾, welke betrekking hebben op de binnenkomst, het verblijf en de uitoefening van een werkzaamheid in loondienst door onderdanen van andere Lid-Staten.

⁽¹⁾ PB nr. L 257 van 19. 10. 1968.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1890/82
van mevrouw Mechthild von Alemann (L - D)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(14 januari 1983)**

Betreft: Moeilijkheden met rijbewijzen van monteurs

Een Nederlandse monteur die slechts in het weekeinde naar zijn woning in Nederland komt en de rest van de week in de buurt van zijn werk in de Bondsrepubliek Duitsland op kamers woont, werd door een Duitse rechtbank tot een geldboete veroordeeld wegens het rijden „zonder rijbewijs” (van een personenauto die van een Duits kenteken voorzien had moeten zijn) omdat hij „slechts” in het bezit was van een geldig Nederlands rijbewijs.

1. Deelt de EG-Commissie de mening dat het veroordelen van een Nederlandse monteur, die in het bezit is van een geldig Nederlands rijbewijs, wegens „rijden zonder rijbewijs” in de Bondsrepubliek Duitsland door een Duits gerechtshof de noodzaak aantoonde dat onverwijld de wettelijke regelingen van de Lid-Staten op dit gebied moeten worden geharmoniseerd en wat denkt de Commissie nog vóór de invoering van het Europese rijbewijs ter zake te ondernemen?
2. Is het volgens de Commissie juist dat de desbetreffende monteur, indien hij in het bezit is van een Duits rijbewijs en de auto van een Duits kenteken is voorzien, zijn gezin in Nederland met deze auto niet mag bezoeken en wat denkt de Commissie te doen om een einde te maken aan deze onbevredigende toestand?

**Antwoord van de heer Contogeorgis
namens de Commissie**

(29 april 1983)

1. Vóór 1 januari 1983 bestonden er geen communautaire voorschriften voor de inwisseling van een rijbewijs wanneer de houder zijn normale woonplaats in een andere Lid-Staat vestigde dan die welke het rijbewijs had afgegeven. Mits aan bepaalde voorwaarden werd voldaan, waren de Duitse autoriteiten evenwel bereid tot inwisseling. Krachtens artikel 8 van Richtlijn 80/1263/EEG betreffende de invoering van een Europees rijbewijs⁽¹⁾ is de situatie sedert 1 januari 1983 zo dat, indien de houder van een nationaal rijbewijs een normale woonplaats verwerft in een andere Lid-Staat, zijn rijbewijs er maximaal geldig blijft gedurende het jaar volgend op de verwerving van deze woonplaats. In het onderhavige geval zal de Nederlandse monteur, binnen het jaar dat volgt op de verwerving van zijn woonplaats in de Bondsrepubliek Duitsland, zijn Nederlandse rijbewijs moeten inwisselen tegen een Duits rijbewijs, zo niet, dan zal zijn rijbewijs na afloop van die periode in dat land niet meer als geldig worden beschouwd. De Commissie kan

het slechts betreuren dat de gerechtelijke overheid er geen rekening mee gehouden heeft dat bovengenoemde richtlijn, die eind 1980 is bekendgemaakt, met ingang van 1 januari 1983 moet worden toegepast.

2. Indien de monteur in kwestie zijn normale woonplaats in de Bondsrepubliek Duitsland heeft verworven, een Duits rijbewijs heeft en een in de Bondsrepubliek Duitsland geregistreerd voertuig bestuurt, moet hij, wanneer hij in Nederland komt, worden gelijkgesteld met een bezoeker. Zijn rijbewijs is geldig in dit land overeenkomstig het bepaalde in artikel 1 van voornoemde verordening.

Indien hij integendeel, zoals mag worden aangenomen, in verband met zijn gezin zijn woonplaats in Nederland heeft aangehouden, zou hij uit dien hoofde in Nederland met een in dat land geregistreerde wagen moeten rijden. Op verzoek van de betrokkene en op bepaalde voorwaarden kunnen de Nederlandse autoriteiten niettemin van deze regel afwijken en hem toestaan zijn in de Bondsrepubliek Duitsland geregistreerde wagen te gebruiken om zich naar zijn woonplaats in Nederland te begeven.

De Commissie houdt zich al lang bezig met de vele problemen die verbonden zijn aan het gebruik van vervoermiddelen in andere Lid-Staten dan die waarin de gebruiker zijn woonplaats heeft. Om deze problemen op te lossen heeft de Commissie in 1975 bij de Raad een voorstel ingediend voor een richtlijn betreffende belastingvrijstellingen bij tijdelijke invoer van bepaalde vervoermiddelen ⁽²⁾, welk voorstel onlangs, namelijk op 28 maart 1983, door de Raad is aangenomen.

Door deze richtlijn, die met ingang van 1 januari 1984 in de Lid-Staten zal worden toegepast, zou het door de geachte afgevaardigde aan de orde gestelde probleem moeten worden opgelost, aangezien de monteur volgens de bepalingen van die richtlijn zes al dan niet aaneengesloten maanden per tijdvak van twaalf maanden zijn in Nederland geregistreerd personenvoertuig in de Bondsrepubliek Duitsland zal mogen gebruiken. Hij behoudt volgens die bepalingen zijn verblijfplaats daar waar hij persoonlijke bindingen heeft, dat wil zeggen in Nederland.

In bedoelde richtlijn is bovendien bepaald dat een personenvoertuig, geregistreerd in het land waar de gebruiker zijn verblijfplaats heeft, mag worden gebruikt voor de weg die hij regelmatig op het grondgebied van een andere Lid-Staat aflegt om zich van zijn verblijfplaats naar de arbeidsplaats van de onderneming en terug te begeven. Voor deze vrijstelling gelden geen tijdsbeperkingen.

⁽¹⁾ PB nr. L 375 van 31. 12. 1980.

⁽²⁾ PB nr. C 267 van 21. 11. 1975.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1952/82
van de heer Michael Welsh (ED - GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(18 januari 1983)

Betreft: Vennootschapsrecht en andere voorstellen

Kan de Commissie in aansluiting op haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 888/81 ⁽¹⁾ van vorig jaar mededelen of zij al dan niet voornemens is voorstellen te doen inzake:

- transacties tussen beursleden;
- de uitoefening van het beroep van effectenmakelaar;
- een negende richtlijn betreffende het vennootschapsrecht?

⁽¹⁾ PB nr. C 345 van 31. 12. 1981, blz. 4.

Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie

(11 maart 1983)

De Gemeenschap heeft reeds een actie ondernomen betreffende het vraagstuk van de transacties tussen beursleden, namelijk de aanbeveling van de Commissie van 1977 betreffende een Europese gedragscode voor effectentransacties ⁽¹⁾. Enkele regels van deze code betreffen met name het hier aangesneden probleem.

De Commissie heeft geconstateerd dat de Lid-Staten steeds sterker van de noodzaak doordrongen geraken om transacties tussen beursleden te bestrijden (behalve Frankrijk heeft ook het Verenigd Koninkrijk thans op dit terrein wettelijke voorschriften uitgevaardigd en is België voornemens zulks te doen); ook buiten de Gemeenschap wordt deze noodzaak steeds sterker gevoeld (een voorbeeld is de onlangs gesloten overeenkomst tussen Zwitserland en de Verenigde Staten). De Commissie is thans nog doende na te gaan hoe de regels van de Europese gedragscode inzake transacties tussen beursleden het best kunnen worden versterkt, daarbij deze ontwikkelingen in aanmerking nemend.

Wat de uitoefening van het beroep van effectenmakelaar betreft neemt de Commissie nog steeds hetzelfde standpunt in als weergegeven in haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 888/81 van het geachte Parlementslid ⁽²⁾.

De Commissie zal, zoals reeds in dat vroegere antwoord werd gesteld, op het daartoe geschikte ogenblik een voorstel indienen voor een negende richtlijn inzake de bindingen tussen bedrijven en in het bijzonder inzake concerns.

⁽¹⁾ PB nr. L 212 van 20. 8. 1977.

⁽²⁾ PB nr. C 345 van 31. 12. 1981, blz. 5.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1968/82

van de heer Yves Galland (L - F)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de tien Lid-Staten van de Europese Gemeenschap, in het kader van de politieke samenwerking bijeen

(18 januari 1983)

Betreft: Het gebruik door de Sovjetunie van chemische en biologische wapens in Afghanistan

Amerikaanse deskundigen beweren over het bewijs te beschikken dat de Sovjetunie tegen het Afghaanse verzet, alsmede in Kambodja en in Laos, systematisch gebruik maakt van chemische en biologische wapens. Indien dit waar is, schendt de Sovjetunie enerzijds het Verdrag van Genève van 1925, waarbij het gebruik van chemische wapens wordt verboden, en anderzijds de Conventie van 1972 inzake biologische wapens.

Zijn de ministers van Buitenlandse Zaken, ondanks de ontkenning door Moskou, van plan er bij de internationale instanties op aan te dringen dat er naar deze landen delegaties of een onderzoekcommissie worden gestuurd om licht te werpen op deze beschuldigingen?

Antwoord

(24 mei 1983)

De Tien hebben met grote bezorgdheid kennis genomen van de berichten over het gebruik van chemische wapens, met inbegrip van mycotoxine wapens, in Laos, Kambodja en Afghanistan gedurende de laatste jaren.

Het Verdrag betreffende biologische wapens van 1972 verbiedt de ontwikkeling, de produktie en de aanleg van voorraden van toxinewapens. Gebruik van dergelijke wapens door een staat die partij is bij het verdrag zou, indien aangetoond, het bewijs zijn dat inbreuk is gemaakt op het verdrag. Dit zou eveneens een schending kunnen zijn van het Protocol van Genève van 1925. Ongelukkig bestaat er voor beide genoemde overeenkomsten geen doeltreffend controlemechanisme.

De Tien hebben herhaaldelijk hun bezorgdheid uitgesproken en in 1980 hebben zij zich ingespannen voor de oprichting van een groep van deskundigen van de Verenigde Naties ten einde een onderzoek in te stellen. Deze groep, bestaande uit deskundigen van Egypte, Kenia, Peru en de Filippijnen, legde haar bevindingen voor aan de 37e Algemene Vergadering van de Verenigde Naties. Het onderzoek werd onder bijzonder moeilijke omstandigheden uitgevoerd, daar de groep de toegang tot de betrokken gebieden was ontzegd. Hoewel de groep niet kon bewijzen dat er chemische wapens waren gebruikt, vond zij toch aanwijzingen daarvan. De Tien juichten het besluit van de 37e Algemene Vergadering van de Verenigde Naties toe de Secretaris-generaal te vragen de middelen voor verder onderzoek ter beschikking te stellen.

Via het opstellen van passende, niet discriminerende en doeltreffende controlemaatregelen zullen de Tien blijven streven naar de aanneming van internationale procedures

om te controleren of de bedoelde twee overeenkomsten worden nageleefd en zullen zij steun blijven verlenen aan de initiatieven van Frankrijk en Zweden, die zijn verwerkt in de resoluties 37/98 C en D van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties.

Bovendien is het voor de Tien een zaak van de grootste prioriteit dat zo spoedig mogelijk in het ontwapeningscomité van Genève overeenstemming wordt bereikt over de algehele uitbanning van chemische wapens, met inbegrip van doeltreffende en deugdelijke regels om de strikte naleving te waarborgen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1981/82

van de heer Sean Flanagan (DEP - IRL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 januari 1983)

Betreft: Communautaire steun voor methaanwinning in Dublin

Is de Commissie bereid steun te verlenen uit de communautaire middelen indien het betrokken departement in Ierland een aanvraag zou indienen voor de omzetting van een behandelingsinstallatie waarmee per jaar een hoeveelheid methaangas ter waarde van circa 1 miljoen pond uit het rioolslib van Dublin zou kunnen worden gewonnen, waardoor de afhankelijkheid van Ierland van ingevoerde energie zou worden verkleind en waardoor - belangrijk uit milieubeschermingsoogpunt - de hoeveelheid uiteindelijk in zee geloosde afvalstoffen met maximaal 40% zou worden verminderd?

**Antwoord van de heer Davignon
namens de Commissie**

(19 april 1983)

Het door het geachte Parlementslid genoemde project komt in aanmerking voor steun uit de volgende middelen:

- financiële steun aan demonstratieprojecten op het gebied van de energiebesparing op grond van een voorstel voor een verordening van de Commissie ⁽¹⁾ en op voorwaarde dat deze verordening door de Raad wordt goedgekeurd op basis van de begroting voor 1983. Een uitnodiging voor het indienen van voorstellen op het gebied van de energiebesparing is zojuist gepubliceerd ⁽²⁾;
- de Commissie kan in het kader van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) ⁽³⁾ steun verlenen aan infrastructuurprojecten die reeds geheel of gedeeltelijk door de openbare instanties in het betrokken land zijn gefinancierd;
- er kunnen leningen worden toegekend door de Europese Investeringsbank (EIB) of in het kader van het

Nieuw Communautair Instrument (NCI), zowel voor infrastructuurprojecten als voor projecten ter bevordering van rationeel energiegebruik;

- het bevoegde Ierse Ministerie mag dergelijke projecten opnemen onder de prioritaire gebieden, waarvoor in het kader van de verordening inzake het Europees Monetair Selsel (EMS) ⁽⁴⁾ een rentesubsidie van 3 % wordt verleend.

⁽¹⁾ Doc. COM(82) 458 def. (PB nr. C 227 van 1. 9. 1982, blz. 2).

⁽²⁾ PB nr. C 86 van 28. 3. 1983.

⁽³⁾ Verordening (EEG) nr. 3325/80 van de Raad van 16. 12. 1980 (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980).

⁽⁴⁾ Verordening (EEG) nr. 1736/79 van de Raad van 3. 8. 1979 (PB nr. 200 van 8. 8. 1979).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2000/82

van de heer Pierre-Bernard Cousté (DEP – F)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(24 januari 1983)

Betreft: De posteries in de Lid-Staten

Kan de Commissie mededelen hoe in elk der Lid-Staten de postbezorging is geregeld:

- door een staatsmonopolie,
- door een particuliere onderneming,
- naast elkaar, door de staat en door een particuliere onderneming?

Kan zij een vergelijking maken en de conclusies daarvan aangeven?

Antwoord van de heer Narjes namens de Commissie

(22 april 1983)

Daar de Commissie niet over de nodige documentatie beschikt, kan zij tot haar spijt geen volledig antwoord geven op de vraag van het geachte Parlementslid over het in elk der Lid-Staten gevolgde systeem van postbezorging. Zij kan evenwel de volgende inlichtingen verstrekken.

In België heeft het monopolie uitsluitend betrekking op de actuele en persoonlijke briefwisseling waarvan het gewicht niet meer dan 2 kg bedraagt.

In de Bondsrepubliek Duitsland is het monopolie beperkt tot schriftelijke mededeling van personen aan personen, waarvan het gewicht niet meer dan 1 kg bedraagt.

In Denemarken heeft het monopolie betrekking op de bezorging van brieven, briefkaarten en elke bezorging met een professioneel of commercieel doel, ongeacht het gewicht van deze zendingen.

In Frankrijk heeft het monopolie betrekking op het vervoer van brieven alsmede van pakketten en papieren met een gewicht van ten hoogste 1 kg.

In Italië heeft het monopolie betrekking op brieven en pakketten met een gewicht van ten hoogste 2 kg. Het monopolie strekt zich eveneens uit tot het vervoer van colli van ten hoogste 20 kg.

In Ierland bestaat er een absoluut monopolie voor het vervoer van brieven, ongeacht het gewicht.

In Luxemburg is het monopolie beperkt tot het vervoer van brieven met een gewicht van ten hoogste 2 kg.

In Nederland is het monopolie zeer beperkt en heeft uitsluitend betrekking op brieven tot 500 gram. Uitzonderingen kunnen eveneens worden toegestaan.

In het Verenigd Koninkrijk heeft het monopolie betrekking op „personal or current correspondence”, ongeacht het gewicht van de brief. Het monopolie kan indien nodig tijdelijk buiten werking worden gesteld en ook zijn uitzonderingen mogelijk.

Daar het monopolie in de Lid-Staten is beperkt, als hiervoor is uiteengezet, geschiedt de postbezorging in de overige gevallen door een overheidsdienst of door particuliere ondernemingen die in vrije concurrentie werken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2023/82

van de heer Eric Forth (ED – GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(24 januari 1983)

Betreft: Staalindustrie in de Gemeenschap

Kan de Commissie mededelen

1. wat de omvang van de productiecapaciteit van staal en het aantal werknemers in de staalsector was in iedere staalproducerende Lid-Staat in juli 1979 en juli 1982;
2. hoeveel staal volgens de meest recente cijfers iedere Lid-Staat in totaal invoert
 - i) uit andere Lid-Staten,
 - ii) uit landen buiten de Gemeenschap;
3. of alle verordeningen betreffende staalinvoer en handel binnen de Gemeenschap strikt worden nageleefd?

Antwoord van de heer Davignon namens de Commissie

(11 april 1983)

1 en 2. Gezien de lengte van haar antwoord, waarin ook een aantal tabellen is opgenomen, doet de Commissie

dit rechtstreeks toekomen aan het geachte Parlementslid en het secretariaat van het Parlement.

3. Gezien de grote concurrentie die op de wereldmarkt van staal heerst, lijkt het enigszins onwaarschijnlijk dat de invoerregelingen nauwkeurig worden nageleefd door alle derde landen die staal naar de Gemeenschap uitvoeren.

Overeenkomstig de in het verleden steeds gevolgde gedragslijn heeft de Commissie er echter moreel geen enkele moeite mee om de nodige stappen te ondernemen wanneer een derde land de invoerregelingen overtreedt.

Over het algemeen is de Commissie tot dusver tevreden over de samenwerking met het merendeel van de derde landen.

Op de intracommunautaire handel is het beginsel van het vrije verkeer van goederen van toepassing. De Commissie controleert deze handel ten einde erop toe te zien dat dit beginsel door alle Lid-Staten wordt nageleefd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2039/82

van de heer Robert Moreland (ED – GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 januari 1983)

Betreft: Merk van oorsprong

Is het de Commissie bekend dat veel ingevoerde messen nog opschriften dragen als „made in Sheffield”?

Zal de Commissie in het belang van de consument maatregelen nemen opdat messen van roestvrij staal en van zilver van een onuitwisbaar merk van oorsprong worden voorzien; zo niet, waarom?

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie**

(6 april 1983)

De Commissie herinnert het geachte Parlementslid aan haar antwoord op zijn vorige schriftelijke vraag nr. 1409/80 waarin zij verwees naar haar voorstel voor een richtlijn betreffende misleidende en oneerlijke reclame ⁽¹⁾ als middel tot bescherming tegen valse of misleidende vermelding van de oorsprong. Dit voorstel is nog steeds in onderzoek bij de Raad.

Voorts heeft de Commissie in december 1981 een voorstel ingediend voor een verordening van de Raad betreffende de aanduiding van oorsprong van bepaalde uit derde landen ingevoerde textielproducten ⁽²⁾. Zoals is vermeld in het antwoord op schriftelijke vraag nr. 1187/81 van de heer Forth ⁽³⁾ ligt het niet in de bedoeling van de Commissie deze vereiste tot andere produkten uit te breiden. Zij is van oordeel dat het communautaire handelsbeleid in de textielsector en de mate waarin textielproducten en kledingartikelen in de Gemeenschap

worden verhandeld een aantal omstandigheden scheppen die eigen zijn aan de textiel- en kledingsector. Het voorstel van de Commissie dient in deze context te worden beschouwd.

Met betrekking tot de verplichte aanduiding van oorsprong op produkten die nog niet zijn gemerkt, wijst de Commissie op de verklaring van het Hof van Justitie in verband met souvenirbijouterieën, dat de belangen van de consumenten voldoende zouden worden gewaarborgd indien het aan de nationale producenten zou worden overgelaten op hun eigen produkten hun merk van oorsprong aan te brengen (zaak 113/80, Commissie tegen Ierland, paragraaf 16 van het arrest van 17 juni 1981).

⁽¹⁾ PB nr. C 70 van 21. 3. 1978.

⁽²⁾ PB nr. C 93 van 14. 4. 1982.

⁽³⁾ PB nr. C 12 van 18. 1. 1982.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2043/82

van de heer Willy Vernimmen (S – B)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(28 januari 1983)

Betreft: Vervolg van vakbondsleden en democratische politici in Turkije

De vervolging van vakbondsleden en democratische politici in Turkije gaat nog steeds door. Meer en meer wordt nu ook de pers, zelfs de zeer gematigde pers, het zwijgen opgelegd. Een dergelijke politiek van steeds verdere onderdrukking van de elementaire democratische rechten en vrijheden mag niet zonder gevolgen blijven voor de verhouding tussen Turkije en de EEG.

Hoe denkt de Raad op deze nieuwe ontwikkelingen in Turkije te reageren, in het bijzonder in het kader van het associatieakkoord?

Antwoord

(11 mei 1983)

De Raad blijft de ontwikkeling van de situatie in Turkije, met name die van de vakbondsmensen en politici waarop het geachte Parlementslid doelt, met de grootste aandacht volgen. In dit verband blijft hij er bijzonder belang aan hechten dat de mensenrechten worden nageleefd en dat de democratische instellingen zo spoedig mogelijk weer worden hersteld.

De Raad heeft het tot dusver niet mogelijk geacht zijn standpunt inzake de hervatting van de financiële samenwerking tussen de Gemeenschap en Turkije te wijzigen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2060/82

van mevrouw Anne-Marie Lizin (S - B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 januari 1983)

Betreft: Zinkkartel en nieuwe productiecapaciteit: verzoek om inlichtingen aan het Waalse Gewest over het bedrijf te Prayon

1. Kan de Commissie bevestigen dat zij momenteel een afspraak voor bedrijfssluitingen behandelt die is aangemeld door de belangrijkste zinkproducenten van de Gemeenschap?

— Over hoeveel capaciteitsvermindering gaat het bij deze afspraak?

— Hoe zijn de reducties over de Lid-Staten verdeeld?

2. Op grond van welk artikel van het Verdrag en op welke juridische grondslag denkt de Commissie toestemming te geven voor een dergelijk kartel?

3. Gesteld dat de Commissie haar toestemming geeft, is het dan denkbaar dat de opening van met overheidsdeelneming tot stand gekomen nieuwe capaciteit wordt goedgekeurd, en op welke voorwaarden?

4. In haar verzoek om inlichtingen aan het Waalse Gewest over het zinkbedrijf te Prayon maakt de Commissie gewag van de moeilijkheden in deze sector en het ernstige gevaar van overproductie. Heeft zij reeds een industriële politiek voor de zinkmarkt uitgestippeld of baseert zij zich daartoe op de naleving van de mededingingsregels?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(21 april 1983)

1 en 2. Ja. Een aantal zinkproducenten uit de Gemeenschap heeft krachtens Verordening nr. 17/62 van de Raad ⁽¹⁾ bij de Commissie voorstellen ingediend die gericht zijn op een vermindering van de zinksmeltcapaciteit; deze voorstellen worden momenteel onderzocht aan de hand van de mededingingsregels van het EEG-Verdrag, meer in het bijzonder de bepalingen van artikel 85, lid 3.

Getrouw aan haar beleid geen commentaar te leveren op lopende zaken, is de Commissie niet in staat op meer gedetailleerde vragen over dit onderwerp antwoord te geven.

3 en 4. De vraag, of de nationale autoriteiten van plan zijn om de raffinagecapaciteiten in deze sector met behulp van overheidsmiddelen opnieuw te gebruiken, kan problemen opleveren ten aanzien van de mededingingsregels van het EEG-Verdrag die betrekking hebben op de door de Lid-Staten toegekende steun; het gaat hier met name om artikel 92. De Commissie is altijd heel terughoudend

geweest bij het toestaan van staatssteun aan sectoren die geconfronteerd worden met een overcapaciteit op communautair vlak.

In dit verband werd het verzoek om informatie, waarnaar het geachte Parlements lid verwijst, aan de Belgische autoriteiten gericht op grond van artikel 93, lid 3, van het EEG-Verdrag, ten einde de Commissie in staat te stellen vast te stellen of de plannen om het raffinagebedrijf Prayon met behulp van overheidssteun te heropenen, wel in overeenstemming zijn met de bepalingen van het EEG-Verdrag, die betrekking hebben op een dergelijke staatssteun.

⁽¹⁾ PB nr. 13 van 21. 2. 1962, blz. 207/62.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2062/82

van mevrouw Yvonne Théobald-Paoli (S - F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 januari 1983)

Betreft: Eventuele ontwikkeling van getijdenenergie in de Gemeenschap

Kan de Commissie, in het licht van het feit dat sommige landen, waaronder de Sovjetunie, opnieuw belangstelling tonen voor getijdenenergie, mededelen hoe zij tegenover een eventuele ontwikkeling van deze energievorm in de Gemeenschap staat?

**Antwoord van de heer Davignon
namens de Commissie**

(18 maart 1983)

De Commissie was reeds in haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 404/73 van de heren Kater en Muller ⁽¹⁾ in de gelegenheid haar standpunt te bepalen ten aanzien van de getijcentrales. Sedert 1973 zijn belangrijke studies aan de gang, met name in het Verenigd Koninkrijk. Uit deze studies blijkt dat de verhouding kosten/winst in het algemeen minder gunstig is voor de getijcentrales dan voor de klassieke thermische centrales en vooral voor de kerncentrales.

De Commissie is van mening dat de projecten voor getijcentrales niet alleen dienen te worden bestudeerd vanuit het oogpunt van de energie, maar dat met het oog op volledige beoordeling van deze projecten ook met andere factoren, zoals de eventuele verkorting van de wegverbindingen, de bescherming van de havens, de invloed op de werkgelegenheid, de regionale economie en het milieu, rekening dient te worden gehouden. Met

betrekking tot de gunstigste vestigingsplaatsen dienen de studies in deze zin te worden voortgezet.

(¹) PB nr. C 39 van 6. 4. 1974.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2067/82

van de heer Luc Beyer de Ryke (L - B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 januari 1983)

Betreft: Toename van het aantal BTW-tarieven in België

De Belgische Regering heeft op 16 november uit hoofde van haar bijzondere volmachten een aantal besluiten genomen tot verhoging van de BTW-tarieven in een aantal sectoren van de economie.

Derhalve zullen er in België meer BTW-tarieven van toepassing zijn, waardoor de consument de tarieven voor de verschillende categorieën produkten nog maar moeilijk uit elkaar zal kunnen houden.

Vindt de Commissie niet dat de consument ter verdediging van zijn belangen behoort te worden voorgelicht over de BTW-percentages die in de verschillende Lid-Staten gangbaar zijn?

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie**

(27 april 1983)

De Commissie heeft begrip voor de bezorgdheid van het geachte Parlementslid. Zij is echter van mening dat de consumentenbescherming niet werkelijk in gevaar wordt gebracht door het bestaan van verschillende BTW-tarieven binnen een zelfde Lid-Staat, aangezien in beginsel hetzelfde BTW-tarief van toepassing is op de meeste concurrerende produkten (bij voorbeeld op alle voedingsmiddelen).

De Commissie maakt periodiek een overzicht bekend van de in de Lid-Staten toegepaste belastingen, waarin alle BTW-tarieven zijn opgenomen. Deze documentatie wordt uitgegeven door het Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen.

De Commissie herinnert eraan dat de zesde richtlijn betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting (¹) niet voorziet in de harmonisatie van de tarieven, die door de Lid-Staten vrij kunnen worden vastgesteld onder voorbehoud van de naleving van de bepalingen van artikel 95 van het EEG-Verdrag en die van artikel 12 van bovengenoemde richtlijn, in afwachting van hun latere harmonisatie.

(¹) PB nr. L 145 van 13. 4. 1977.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2081/82

van de heer Pol Marck (PPE - B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 februari 1983)

Betreft: Uitbouw van de wetgeving inzake diergeneeskunde

Gesteld zijnde dat de doelstellingen zijn:

- de bescherming van de volksgezondheid,
- de gezondheid van de dieren,
- het vrij en vlot handelsverkeer van dieren en dierlijke produkten

zou ik de Commissie dank weten mij te willen mededelen welke de huidige stand is van de reeds vigerende gemeenschappelijke wetgeving, van de reeds bereikte harmonisatie van de nationale wetgevingen en welke de knelpunten zijn die nog moeten worden ontknoopt.

**Antwoord van de heer Dalsager
namens de Commissie**

(25 april 1983)

Om de doelstellingen van de gemeenschappelijke markt te bereiken werd bij de ontwikkeling van de wetgeving op veterinair gebied rekening gehouden met de noodzaak de belangrijkste handelsstromen te liberaliseren door het invoeren van geharmoniseerde voorschriften voor het handelsverkeer. Derhalve is in de eerste plaats de richtlijn opgesteld betreffende het handelsverkeer in runderen en varkens, evenals de richtlijnen betreffende het handelsverkeer in vers vlees van herkauwers, varkens en eenhoevige landbouwhuisdieren (volksgezondheid en gezondheidsvoorschriften). Als aanvulling op de voorschriften betreffende het handelsverkeer is de richtlijn betreffende de invoer van deze dieren en produkten uit derde landen in hetzelfde decennium in werking getreden.

Voor de vleessector werden vervolgens richtlijnen vastgesteld betreffende het intracommunautaire handelsverkeer in vleeswaren (hygiëne en gezondheidsvoorschriften) en een richtlijn betreffende het handelsverkeer in vers vlees van pluimvee. Deze laatste richtlijn is zowel van toepassing op het communautaire handelsverkeer als op het nationale handelsverkeer, terwijl voor de andere sectoren de produktie van de Lid-Staten die bestemd is voor de nationale markten, nog niet geharmoniseerd is.

Het beginsel dat de voorschriften inzake hygiëne en diergezondheid in het stadium van de produktie worden gecontroleerd om latere herhalingen te voorkomen (veestapel van oorsprong of gebied van oorsprong voor levende dieren, slachthuis, uitsnijderij of verwerkingsbedrijf voor de hygiëne), heeft evenwel de Lid-Staten er geleidelijk toe gebracht hun nationale wetgeving ter zake

aan te passen. Met name op het gebied van de diergezondheid zijn profylactische programma's opgesteld om het gezondheidsspeil te bereiken dat nodig is voor het handelsverkeer. Sommige van deze programma's zijn met financiële deelname van de Gemeenschap geharmoniseerd om de uitroeiing van de belangrijkste besmettelijke ziekten (tuberculose, brucellose, leukose, varkenspest) in het belang van de consument of van de veeteelt te bespoedigen.

Het valt niet te ontkennen dat talrijke sectoren van de dierlijke produktie nog niet zijn geharmoniseerd. Bovendien moeten de bestaande voorschriften worden aangepast aan de technologische ontwikkeling of aan de ontwikkeling van de gezondheidssituatie in de Gemeenschap en in de derde landen. Er blijven altijd nog moeilijkheden bestaan. Op het gebied van de hygiëne moeten nog communautaire regelingen worden gevonden voor belangrijke problemen zoals de controle op hormonen, residuen, microbiologische controles enz. en voor de kosten van de gezondheidsinspectie; dit geldt ook, voor wat de diergezondheid aangaat, voor mond- en klauwzeer.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2094/82

van de heer Horst Seefeld (S - D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 februari 1983)

Betreft: Verpakking van medicijnen

Tabletten worden steeds meer in verpakkingen verkocht die gedeeltelijk uit aluminium bestaan. Na gebruik van de aldus verpakte tabletten wordt de verpakking folie weggegooid, en deze komt op de vuilnisbelt terecht. Op die manier wordt er onnodig aluminium vernietigd en nemen de schadelijke stoffen op vuilnisbelten toe.

Welke maatregelen kunnen getroffen worden ten einde medicijnen in milieuvriendelijke en grondstofbesparende verpakkingen op de markt te brengen?

Antwoord van de heer Narjes

namens de Commissie

(26 april 1983)

De Commissie is zich volledig bewust van het probleem dat de afval en de verpakking van farmaceutische producten met zich brengen.

Zij heeft enerzijds een ontwerp-richtlijn betreffende toxische en gevaarlijke stoffen ingediend, die op 20 maart 1978 door de Raad is goedgekeurd (Richtlijn 78/319/EEG) ⁽¹⁾ en anderzijds een ontwerp-richtlijn betreffende drankverpakkingen ⁽²⁾.

Tot nu toe is Richtlijn 78/319/EEG niet van toepassing op afvalstoffen van en verpakkingen voor farmaceutische producten. Men is van plan deze leemte op middellange termijn aan te vullen. Uit de voorbereidende studies en besprekingen blijkt echter dat het hier om een buitengewoon complex vraagstuk gaat, dat door het beschikbare personeel niet kan worden opgelost.

⁽¹⁾ PB nr. L 84 van 31. 3. 1978, blz. 43.

⁽²⁾ PB nr. C 204 van 13. 8. 1981, blz. 6.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2095/82

van de heer Robert Moreland (ED - GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 februari 1983)

Betreft: Richtlijn inzake rook en zwaveldioxyde

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 817/82 ⁽¹⁾ verklaarde de Commissie dat de Lid-Staten, overeenkomstig artikel 3, lid 2, van Richtlijn 80/779/EEG ⁽²⁾, de Commissie vóór 1 oktober 1982 op de hoogte dienden te stellen van zones waarin de grenswaarden als bedoeld in bijlage I na 1 april 1983 eventueel zouden worden overschreden.

Kan de Commissie thans medelen:

1. welke informatie zij van iedere Lid-Staat op grond van deze bepaling ontvangen heeft;
2. of zij tevreden is over de hoeveelheid informatie die zij van de Lid-Staten ontvangen heeft en, zo niet, welke actie zij denkt te ondernemen;
3. of zij reeds bij benadering kan aangeven welke wijzigingen in het Verenigd Koninkrijk zullen moeten worden aangebracht om aan de richtlijn te voldoen en welke gebieden dat vooral zal betreffen?

⁽¹⁾ PB nr. C 259 van 4. 10. 1982, blz. 27.

⁽²⁾ PB nr. L 229 van 30. 8. 1980, blz. 30.

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie**

(12 april 1983)

1. De volgende Lid-Staten hebben de Commissie medegedeeld dat de grenswaarden van bijlage I in sommige zones waarschijnlijk zullen worden bereikt of overschreden (overzicht op 15 februari 1983):

Lid-Staten	Zones
FRANKRIJK	Parijs met voorsteden, Lens, Duinkerken, Creil met voorsteden, Carlin, Straatsburg met voorsteden, Thann, Montbelliard met voorsteden, Lyon met voorsteden, Grenoble met voorsteden, het gebied van Fos-Etang-de-Berre, Marseille met voorsteden, Viviez, Lacq, het gebied van Cheviere-Donges, Rouen met voorsteden, het gebied van Le Havre
BONDSREPUBLICIE DUITSLAND	West-Berlijn
IERLAND	Dublin
ITALIË	<p><i>Regione Veneto</i></p> <p>Arzignano, Bassano del Grappa, Belluno, Castelfranco Veneto, Chioggia, Conegliano, Legnago, Mira, Montecchio, Maggiore, Padova, Porto Tolle, Rovigo S. Donà di Piave, Schio, Treviso, Valdagno, Venezia, Verona, Vicenza, Vittorio Veneto</p> <p><i>Regione Lombardia</i></p> <p>Abbiategrosso, Arcore, Bareggio, Biassono, Bollate, Boviso M., Bresso, Brugherio, Busto Garolfo, Canegrate, Cassano d'Adda, Cernusco S/N, Cerro Maggiore, Cesano Maderno, Cesate, Cinisello Balsamo, Cologno M., Concorezzo, Corbetta, Cormano, Cornaredo, Cornate d'Adda, Cuggiono, Cusano M., Desio, Garbagnate, Gorgonzola, Inveruno, Lainate, Legnano, Limbiate Lissone, Lodi, Magenta, Meda, Melegnano, Melzo, Milano, Monza, Muggiò, Nerviano, Nova Milanese, Novate Milanese, Paderno D., Parabiago, Pioltello, Rescaldina, Rho, Rozzano, S. Giuliano M., Segrate, Senago, Seregno, Sesto S.G., Seveso, Solaro, Tribiano, Veduggio, Vimodrone, Vittuone</p>
LUXEMBURG	Colmar-Berg, Contern
VERENIGD KONINKRIJK	Allerdale, Barnsley, Bassetlan, Blyth Valley, Bolsover, Bradford, Cannock Chase, Chesterfield, Copeland, Crene and Nantnich, Doncaster, Kirklees, Mansfiels, Newark, Newcastle under Lyne, Nottingham, Rotherham, Staffordshire Moorlands, Sunderland, Wakefield, Wansbeck, Cunningshame, Falkirk, Glasgow, Strathkelvin, Belfast, Londonderry, Newry

2. De Commissie is in een aantal gevallen niet tevreden over de mededelingen die zij van de Lid-Staten heeft gekregen en zij zal aanvullende informatie opvragen; zij zal meer in het bijzonder verlangen dat plannen voor een geleidelijke verbetering van de kwaliteit van de lucht zo spoedig mogelijk worden opgesteld en haar zo snel mogelijk worden medegedeeld. De Commissie neemt aan dat, wanneer Lid-Staten geen informatie hebben verstrekt over zones waar de grenswaarden van bijlage I zouden kunnen zijn overschreden, de reden hiervan is dat in dit land dergelijke zones niet bestaan. De Commissie zal de Lid-Staat echter vragen dit officieel te bevestigen.

3. Het Verenigd Koninkrijk heeft de Commissie ervan op de hoogte gebracht dat de plaatselijke autoriteiten aanvullende programma's voor de controle op de rook zullen invoeren ten einde te bewerkstelligen dat de grenswaarden van de richtlijn ten laatste in 1993 zullen zijn bereikt.

Det wetgeving van het Verenigd Koninkrijk bevat bovendien bepalingen waarbij de centrale regering wordt gemachtigd om van de plaatselijke autoriteiten te eisen dat de controle op de rook wordt ingevoerd, indien dit nodig mocht blijken.

Zolang de Commissie niet op de hoogte is van de plannen inzake de geleidelijke verbetering van de kwaliteit van de lucht in de bedreigde zones, is zij niet in staat te beoordelen welke wijzigingen in het Verenigd Koninkrijk zullen moeten worden aangebracht om aan de richtlijn te voldoen.

Zodra de Commissie over deze informatie zal beschikken, zal zij het geachte Parlementslid hiervan op de hoogte brengen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2098/82
van mevrouw Marijke Van Hemeldonck (S – B)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(2 februari 1983)

Betreft: Gebruik van kringlooppapier

Kan de Raad, gezien zijn antwoord op een vraag over kringlooppapier (H-650/82) ⁽¹⁾, nader aangeven waarom hij besloten heeft geen kringlooppapier te gebruiken voor zijn publikaties, interne documenten en fotokopieën?

⁽¹⁾ Handelingen van het Europese Parlement van 12. 1. 1983 (voorlopige uitgave).

Antwoord
(11 mei 1983)

In het algemeen worden de publikaties van de Raad verzorgd door het Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen.

Wat de documentatie betreft, is het Secretariaat-generaal van de Raad bereid waar mogelijk kringlooppapier te gebruiken. Er moet evenwel op worden gewezen dat het gebruik van dit soort papier door de apparatuur met hoog rendement waarover het Secretariaat-generaal van de Raad beschikt, tot nu toe een aantal technische problemen opleverde. Het Secretariaat-generaal zal evenwel naar een doeltreffende oplossing van deze problemen blijven zoeken.

Voorts vestigt het Secretariaat-generaal de aandacht van de geachte afgevaardigde op het feit dat het voornemens is in de toekomst, waar dit mogelijk is, kringlooppapier te gebruiken voor werkzaamheden in verband met vergaderingen van de instanties van de Raad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2115/82
van de heer Isidor Fröh (PPE – D)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(7 februari 1983)

Betreft: Indiening van de voorstellen van de Commissie inzake de modernisering van landbouwbedrijven

Richtlijnen 72/159/EEG ⁽¹⁾, 72/160/EEG ⁽²⁾ en 72/161/EEG ⁽³⁾ lopen in april 1983 af en zijn door een besluit van de Raad tot 31 december 1983 verlengd. Ten einde de nieuwe richtlijnen zowel in het Parlement als in de Raad uitgebreid te kunnen behandelen, met name met het oog op de moeilijke economische situatie en de

werkloosheid, is een tijdige indiening ervan ten zeerste vereist. Kan de Commissie derhalve mededelen:

1. waarom zij de nieuwe voorstellen voor de richtlijnen nog niet heeft ingediend;
2. wanneer zij haar voorstellen uiterlijk denkt in te dienen, zodat er nog voldoende tijd overblijft voor de beraadslagingen in het Parlement en in de Raad en of gegarandeerd kan worden dat de nieuwe richtlijnen op het afgesproken tijdstip in werking kunnen treden?

⁽¹⁾ PB nr. L 96 van 23. 4. 1972, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 96 van 23. 4. 1972, blz. 9.

⁽³⁾ PB nr. L 96 van 23. 4. 1972, blz. 15.

Antwoord van de heer Dalsager
namens de Commissie
(29 april 1983)

1. De Commissie hecht veel belang aan het sociaal-structureel beleid in de landbouw en zij zet vastberaden haar actie voort om dit beleid verder ten uitvoer te leggen met inachtneming van de beperkingen die door de algemene economische situatie en de specifieke situatie op de landbouwmarkten worden opgelegd.

In deze context onderzoekt zij momenteel de resultaten van het gevoerde beleid om in het licht van de huidige situatie en de verwachte ontwikkeling daarvan voorstellen aan de Raad te kunnen doen betreffende een nieuw beleid ten aanzien van de landbouwstructuur.

2. Het ligt in de bedoeling van de Commissie haar voorstellen zeer binnenkort in te dienen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2127/82
van de heer David Curry (ED – GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(7 februari 1983)

Betreft: Import en gebruik van lupinezaad, erwten en bonen voor veevoer

Kan de Commissie, ten gevolge op mijn schriftelijke vraag nr. 1576/82 ⁽¹⁾, met betrekking tot de jaren 1978, 1979, 1980 en 1981 nader mededelen:

1. hoeveel lupinezaad voor gebruik als veevoer er in de EEG geïmporteerd werd;
2. welke de belangrijkste landen van herkomst van dit lupinezaad waren;
3. hoeveel lupinezaad verwerkt werd tot mengvoer;

4. welke hoeveelheden erwten en bonen in de EEG werden verwerkt tot mengvoer, onderverdeeld in:
- geïmporteerde erwten en bonen;
 - erwten en bonen uit de Gemeenschap?

(¹) PB nr. C 73 van 17. 3. 1983, blz. 9.

**Antwoord van de heer Dalsager
namens de Commissie**

(27 april 1983)

1. Overeenkomstig de handelsstatistieken van de Gemeenschap (NIMEXE), werden de volgende hoeveelheden van lupinezaad in de EEG geïmporteerd:

Jaar	Ton
1978	8 150
1979	16 184
1980	5 326
1981	16 460
januari – september 1982	52 128

Handelskringen menen dat het totale cijfer voor 1982 ongeveer 70 000 tot 75 000 ton zal bedragen. Ze verwachten ook een verdere import van 70 000 ton in 1983.

- Het merendeel (meer dan 90 %) van deze importen komt uit Australië, en beperkte hoeveelheden uit Zuid-Afrika.
- Al dit lupinezaad was praktisch verwerkt in mengvoer.
- De verwerking van erwten en bonen uit de Gemeenschap in mengvoer, vallende onder de steunregeling voor erwten en bonen, bedroeg:

Handelsjaar	Ton
1978/1979	165 000
1979/1980	270 000
1980/1981	332 000
1981/1982	352 000

De Commissie meent dat voor 1982/1983 de verwerkte hoeveelheden ongeveer 450 000 ton zullen bedragen.

Voor ingevoerde erwten en bonen, verwerkt in mengvoer in de EEG, bestaan geen nauwkeurige cijfers omdat de handelsstatistieken van de Gemeenschap geen bijzonderheden bevatten. Op basis van gegevens uit de Lid-Staten meent de Commissie dat voor 1979, 1980 en 1981 de hoeveelheid voor diervoeding geïmporteerde erwten en bonen circa 70 000 tot 80 000 ton per jaar bedroeg. Beroepskringen menen dat van deze hoeveelheid 45 000 tot 55 000 ton per jaar waarschijnlijk werd verwerkt in mengvoer.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2131/82
van de heer Klaus Hänsch (S – D)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(7 februari 1983)

Betreft: Jaarlijkse sluiting van de kantoren van de Commissie tijdens de feestdagen

Volgens berichten in de Westdeutsche Allgemeine Zeitung van 4 januari 1983, de grootste regionale krant van Duitsland, bestond er tussen 1 en 4 januari 1983 een „juridische leemte” ten aanzien van het zeegebied van de Gemeenschap, hetgeen ook door een woordvoerder van de Commissie van de EG werd toegegeven. Deze juridische leemte zou volgens de WAZ zijn ontstaan doordat de Commissie niet in staat was geweest de voorgenomen „nationale” bepalingen betreffende de visvangst goed te keuren, omdat overeenkomstig „een heilige traditie uit de beginjaren van de Gemeenschap . . . de ambtenarenbolwerken in Brussel tussen 23 december en 3 januari leeg waren”.

- Is het juist dat de Commissie op 30 en 31 december tevens wegens afwezigheid van de bevoegde ambtenaren niet in staat was om de nationale vangstrengingen goed te keuren?
- Is het, zoals de WAZ beweert, werkelijk regel dat tussen 23 december en 3 januari de ambtenaren van de Commissie en bloc en zonder uitzondering verlof hebben?
- Is de Commissie, voor zover de eerste twee vragen bevestigend moeten worden beantwoord, het niet met mij en de WAZ eens dat „een dergelijke gang van zaken” onverenigbaar is met de verantwoording van de Instelling te Brussel en absoluut niet te rijmen valt met de wens van de Commissie dat de Gemeenschap nog meer taken zullen worden toegewezen?
- Wat denkt de Commissie, wanneer de onder 1 en 2 genoemde feiten onjuist zijn, te ondernemen om dergelijke ongegronde beweringen die haar image en dat van de Gemeenschap in het algemeen schaden, te weerleggen?

Antwoord van de heer Burke
namens de Commissie

(20 april 1983)

- Neen. Op officiële feestdagen en tijdens de weekenden wordt de dienst bij de Commissie steeds waargenomen. Van 27 tot 31 december was op iedere afdeling een beperkte kern van personeelsleden werkzaam. Bij het Directoraat-generaal Visserij waren in die periode ongeveer twintig ambtenaren aanwezig. Sommigen onder hen hadden hun vakantieplannen gewijzigd om zich te kunnen bezighouden met het onderzoek van de door de Lid-Staten voorgestelde nationale maatregelen inzake visserij, die aan de Commissie ter goedkeuring waren voorgelegd. Gedurende de betrokken periode werden overigens diverse mededelingen over deze aangelegenheid naar de Lid-Staten verstuurd.

2. Neen. Aan de meeste ambtenaren van de Commissie wordt gedurende de kerstperiode verlof toegestaan, maar zoals hierboven al is gezegd blijft er steeds een beperkte kern van personeel aanwezig.

3. Niet van toepassing.

4. Wanneer zij zulks noodzakelijk acht, geeft de Commissie het Bureau van de Woordvoerder, haar Voorlichtingsbureaus in het buitenland of het Directoraat-generaal Voorlichting opdracht om – voor zover doenlijk – onjuiste of onnauwkeurige berichten recht te zetten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2159/82

van de heer Rudolf Wedekind (PPE – D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 februari 1983)

Betreft: Restitutieprocedure voor in het buitenland betaalde BTW

Welke stappen heeft de Commissie ondernomen of overweegt zij te ondernemen met het oog op vereenvoudiging van de restitutieprocedure voor in het buitenland betaalde BTW?

Antwoord van de heer Tugendhat
namens de Commissie

(4 maart 1983)

Alle gegevens ter beantwoording van de vraag van het geachte Parlementslid kunnen worden aangetroffen in de Achtste BTW Richtlijn 79/1072/EEG van 6 december 1979 ⁽¹⁾. Deze richtlijn wordt thans in alle Lid-Staten toegepast, met uitzondering van Griekenland dat de BTW nog niet in zijn belastingwetgeving heeft ingevoerd.

⁽¹⁾ PB nr. L 331 van 27. 12. 1979.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2160/82

van de heer Rudolf Wedekind (PPE – D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 februari 1983)

Betreft: Harmonisatie statistieken buitenlandse handel

Welke mogelijkheden ziet de Commissie voor grotere harmonisatie van de statistieken voor buitenlandse handel, met name op het stuk van merktekens en statistische warennummers?

Antwoord van de heer Burke
namens de Commissie

(27 april 1983)

Het streven van de Commissie is al ruim 20 jaar erop gericht de statistieken van de buitenlandse handel te harmoniseren. Zij heeft op dit gebied aanmerkelijke resultaten bereikt die hun weerslag hebben gevonden in een aantal verordeningen van de Raad. In het bijzonder zij daarbij de aandacht gevestigd op de Verordeningen:

- (EEG) nr. 1445/72 ⁽¹⁾, waarbij de goederennomenclatuur voor de statistieken van de buitenlandse handel van de Gemeenschap en van de handel tussen de Lid-Staten, met andere woorden de NIMEXE, werd ingevoerd en een comité voor het beheer van deze nomenclatuur werd ingesteld;
- (EEG) nr. 3065/75 ⁽²⁾, waarbij de NIMEXE in al zijn onderdelen verplicht toepasselijk werd gesteld in de Lid-Staten; en
- (EEG) nr. 1736/75 ⁽³⁾, waarbij uniforme, voor de Lid-Staten bindende regels met betrekking tot de definities, de methoden, de uitwerking der resultaten, de nomenclaturen en de publicatie van gegevens werden vastgesteld en een ter zake bevoegd comité werd ingesteld.

De genoemde comités hebben sedert hun oprichting een reeks harmonisatievoorschriften uitgewerkt die door middel van verordeningen verbindend werden verklaard voor de Lid-Staten.

De codes en tariefnummers die in de door het Bureau voor de Statistiek van de Europese Gemeenschappen gepubliceerde statistieken van de buitenlandse handel van de Gemeenschap en van de handel tussen de Lid-Staten worden gebruikt, kunnen derhalve in beginsel als volledig geharmoniseerd worden beschouwd. Slechts voor bepaalde bijzondere goederenbewegingen, zoals de handel in schepen en luchtvaartuigen, minerale oliën en produkten op basis van minerale oliën, assortimenten enz., werden tot op heden geen harmonisatievoorschriften vastgesteld. Deze zijn namelijk voor een gedeelte afhankelijk van de vooruitgang die op een aantal andere gebieden (douane, belastingen enz.) met betrekking tot de harmonisatie wordt geboekt.

De voorgenoemde verordeningen vormen voor de Lid-Staten geen beletsel om ten behoeve van hun eigen statistieken van de buitenlandse handel bijkomende codes en goederennummers in te voeren. Deze zijn uiteraard niet geharmoniseerd, hetgeen ten dele overigens moeilijk realiseerbaar is. De Commissie hoopt dat haar initiatieven ter versterking van de interne markt ertoe bijdragen dat, althans voor de statistieken van de handel tussen de Lid-Staten, de voorgenoemde nationale codes en goederennummers kunnen worden geharmoniseerd of opgeheven. Te dien einde heeft zij de Raad een voorstel doen toekomen voor een verordening ⁽⁴⁾ houdende vaststelling van enige maatregelen inzake de uniformering en overeen-

voudiging van de statistiek van de handel tussen de Lid-Staten.

(¹) PB nr. L 161 van 17. 7. 1972, blz. 1.

(²) PB nr. L 307 van 27. 11. 1975, blz. 1.

(³) PB nr. L 183 van 14. 7. 1975, blz. 3.

(⁴) PB nr. C 21 van 26. 1. 1983, blz. 4.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2161/82

van de heer Rudolf Wedekind (PPE – D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 februari 1983)

Betreft: Moeilijkheden bij het Frans-Duitse warenverkeer

Wegens de moeilijkheden welke hun uitvoer naar Frankrijk ondervindt weigeren steeds meer Duitse fabrikanten Franse basisprodukten af te nemen. Zijn dergelijke gevallen aan de Commissie bekend en welke mogelijkheden ziet zij om deze moeilijkheden op te heffen?

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie**

(20 april 1983)

De Commissie gaat nauwlettend na welke gevaren er voor het intracommunautaire handelsverkeer verbonden kunnen zijn aan nationale voorschriften die ertoe leiden dat de handel tussen de Lid-Staten wordt bemoeilijkt, waarbij zij evenmin het aspect buiten beschouwing laat dat die voorschriften navolging kunnen krijgen of tegenmaatregelen kunnen oproepen.

De Commissie heeft evenwel nog geen kennis gekregen van gevallen waarin Duitse producenten Franse halffabrikaten weigerden te kopen omdat zij moeilijkheden bij hun uitvoer naar Frankrijk zouden hebben ondervonden. De Commissie zou over dergelijke gevallen gaarne nadere bijzonderheden willen vernemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2165/82

van de heer Allan Rogers (S – GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 februari 1983)

Betreft: Inmos Micro Electronics Company

1. Kan de Commissie bijzonderheden verstrekken omtrent door het EFRO, het ESF, de EGKS en de EIB aan de Inmos Company te Newport, South Wales, VK, verstrekte subsidies en leningen?

2. Is het de Commissie bekend dat de Inmos Company onlangs heeft besloten haar meest winstgevende productie, nl. die van de 16K Static RAM – een siliconen geheugenchip –, te concentreren in Amerika?

3. Is het de Commissie bekend dat de Inmos Company beloofd heeft tegen eind 1983 niet minder dan 2 500 mensen werk te verschaffen en dat zij in plaats daarvan nu slechts 650 mensen in dienst zal hebben?

4. Is het de Commissie bekend dat de aan het project in het VK toegekende subsidies zijn besteed voor de bouw van de Amerikaanse vestiging te Colorado Springs?

5. Kan de Commissie de werkzaamheden van de Inmos Company onderzoeken en erop toezien dat de door de EEG ter beschikking gestelde subsidies en leningen worden aangewend voor het project in het VK?

6. Heeft de Commissie de bevoegdheid terugbetaling te verlangen van subsidies en preferentiële leningen welke niet gebruikt worden voor de doelstellingen waarvoor zij aanvankelijk werden aangevraagd?

**Antwoord van de heer Giolitti
namens de Commissie**

(29 april 1983)

1. In 1982 heeft Inmos Ltd, die siliciumwafels fabriceert te Newport, Wales, steun van de Gemeenschap ontvangen in de vorm van een gift van 3 441 600 £ sterling uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling, alsmede een lening van 5 000 000 £ sterling tegen verminderde rentevoet, krachtens artikel 56 van het EGKS-Verdrag.

Op 9 februari 1983 deed het Regionaal Fonds een versnelde uitbetaling van 2 538 036 £ sterling.

Wat het Europees Sociaal Fonds betreft, omvat de steunaanvraag van het departement van industrie een beroepsopleidingsproject dat verband houdt met de vestiging van de Inmos-maatschappij voor micro-elektronika in Wales (plan voor beroepsopleiding in het bedrijf zelf).

Dit plan voorziet in de opleiding van 837 mensen in drie jaar tijds, voor een totaalbedrag van 1 771 000 £ sterling, waarvan 80% (1 416 800 £ sterling) door de openbare lichamen en het Sociaal Fonds gezamenlijk moet worden opgebracht. De bijdrage van het Fonds zou dan 708 400 £ sterling kunnen belopen. Deze aanvraag is in 1982 goedgekeurd.

2. Dit is de Commissie niet bekend. Zij meent echter te hebben begrepen, dat zowel de 16K-statische RAM-microchips als de 64K-dynamische RAM-microchips te Newport zullen worden geproduceerd, doch dat de productie van dit artikel voorlopig op de Inmos-fabriek te Colorado Springs, VS, waar dit produkt werd ontwikkeld, zal worden voortgezet, totdat de Newport-fabriek een toereikend produktievolume heeft bereikt.

Ofschoon er weinig concurrenten zijn op de markt voor de 16K-statische RAM-chips, is dit desalniettemin een beperkte markt. Momenteel vertonen overigens de prijzen van alle soorten geheugen-microchips een dalende lijn.

3. Volgens de gegevens die Inmos Ltd aan de Commissie heeft verstrekt, zal het project waaraan steun werd verleend krachtens artikel 56 van het EGKS-Verdrag tegen 1984 naar verwachting 1 000 nieuwe arbeidsplaatsen doen ontstaan, waarvan 463 geschikt zullen zijn voor ontslagen EGKS-werknemers.

4. Zoals het geval is met alle steunaanvragen aan het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling, werden zowel deze aanvraag als de aanvragen voor de lening krachtens artikel 56 van het EGKS-Verdrag en voor bijstand uit het EOF, door de Regering van het Verenigd Koninkrijk ingediend. De Commissie heeft geen reden om te veronderstellen dat deze steun voor andere dan de in de aanvraag omschreven doeleinden is aangewend.

5. EFRO: Volgens artikel 9, lid 3, van de EFRO-verordening kan de Commissie de Lid-Statens opdragen om door dit Fonds gefinancierde maatregelen ter plaatse te controleren, bij welke controlehandelingen ook ambtenaren van de Commissie kunnen worden betrokken. Er zal worden overwogen, het Inmos Ltd-project te Newport, Gwent, onder een a.s. controle ter plaatse van door het EFRO gesteunde en in Wales uitgevoerde projecten, te doen vallen.

EGKS: Hoofdstuk III van de beleidslijnen voor de toekenning van omschakelingsleningen op grond van artikel 56 van het EGKS-Verdrag ⁽¹⁾ behelst de eis, dat de geldnemers op gezette tijden verslag dienen uit te brengen over de uitvoering van de investeringen en het scheppen van werkgelegenheid. De projecten worden ter plaatse op selectieve wijze door Commissieambtenaren gecontroleerd, ten einde na te gaan of zij volgens het vastgestelde schema worden uitgevoerd.

De bijdrage van het Sociaal Fonds zal pas worden uitbetaald tegen overlegging van met schriftelijke bewijzen gestaafde gegevens inzake de kosten en de plaats van uitvoering van het project en over de nakoming van de regels en richtsnoeren van het Fonds.

6. De Commissie is bevoegd om de terugbetaling van deze subsidies en leningen te verlangen krachtens het in de Gemeenschapswetgeving vastgelegde beginsel van terugvordering van onverschuldigde betalingen.

⁽¹⁾ PB nr. C 178 van 27. 7. 1977, blz. 2, en PB nr. C 82 van 29. 3. 1979, blz. 8.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2168/82

van de heer Alfredo Diana (PPE - I)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 februari 1983)

Betreft: Problemen in verband met de invoer van eetbare paddestoelen in de Gemeenschap

Kan de Commissie,

gezien de omvang van de produktie van paddestoelen in de Gemeenschap, die officieel 450 000 ton bedraagt,

overwegende dat ter dekking van de behoeften aanzienlijke hoeveelheden moeten worden ingevoerd, hetgeen niet zelden aanleiding geeft tot ernstige moeilijkheden, omdat dit produkt ook nog onder een aantal verschillende tariefposten is ingedeeld,

overwegende dat de Commissie incidenteel wel maatregelen treft om de aan deze import verbonden moeilijkheden te beperken doch dat deze maatregelen vaak te laat en weinig coherent zijn,

mededelen

- a) of zij het niet wenselijk acht de verordening voor de sector paddestoelen te herzien, met name door ervoor te zorgen dat dit produkt onder één enkele tariefpost wordt ondergebracht met eventueel de nodige onderverdelingen, waardoor gekweekte paddestoelen die worden geconserveerd in zuur of azijnzuur (onderverdelingen 20.01-801) of in water waaraan zout of zwavel is toegevoegd (onderverdelingen 07.03-610) niet worden gediscrimineerd ten opzichte van gekweekte paddestoelen die op natuurlijke wijze worden bewaard (onderverdeling 20.02-101) en een meer coherente en geïntegreerde commercialisatie mogelijk wordt;
- b) of zij niet meent dat een herziening nodig is van de criteria op grond waarvan aan Italië een contingent van 1 770 ton in pekel geconserveerde champignons werd toegekend hetgeen neerkomt op 50 % van het contingent dat bij Verordening (EEG) nr. 3348/82 is vastgesteld en dat de Italiaanse paddestoelenkwekers, die dit contingent te groot achten, voor grote problemen stelt?

Antwoord van de heer Dalsager
namens de Commissie

(20 april 1983)

De Commissie heeft bij de Verordeningen (EEG) nr. 818/80 van 1 april 1980 ⁽¹⁾ en (EEG) nr. 2390/81 van 19 augustus 1981 ⁽²⁾ vrijwaringsmaatregelen getroffen om de invoer van champignons in pekel en in azijn in de Gemeenschap te beperken en zodoende verstoringen op de champignonmarkt van de Gemeenschap te voorkomen. Wat de herziening van de regeling voor paddestoelen betreft, dient erop gewezen te worden dat de Commissie eind 1983 aan de Raad verslag moet uitbrengen over de werking van de regeling die is ingesteld bij

Verordening (EEG) nr. 1796/81 van 30 juni 1981⁽³⁾ betreffende maatregelen ten aanzien van de invoer van conserven van gekweekte paddestoelen. Bij deze gelegenheid zullen ook de vraagstukken in verband met de overige aanbiedingsvormen van champignons en vooral de hiervoor geldende voorschriften van de Gemeenschap worden onderzocht en zal in het kader van een algemene beoordeling van de toestand worden nagegaan of deze nog voldoen of wel op bepaalde punten aangepast moeten worden.

Bij Verordening (EEG) nr. 3348/82 van de Commissie⁽⁴⁾ houdende wijziging van Verordening (EEG) nr. 818/80 tot vaststelling van vrijwaringsmaatregelen voor de invoer van champignons in pekel, heeft de Commissie de hoeveelheid die in de Gemeenschap mag worden ingevoerd, begrensd tot het gemiddelde van de hoeveelheid champignons in pekel die in 1977 en 1978 werd ingevoerd, ten einde rekening te houden met het traditionele handelsverkeer en de bestaande commerciële banden. Volgens de door het Italiaanse ministerie van Landbouw medegegeelde officiële statistieken bedroeg de invoer van champignons in pekel in 1977 en 1978 respectievelijk 1 240 ton en 2 300 ton, hetgeen een gemiddelde van 1 770 ton oplevert. Van deze invoermogelijkheid wordt in elk geval niet volledig gebruik gemaakt. In 1982 werden bij voorbeeld slechts invoercertificaten afgegeven voor 1 250 ton champignons in azijn en in pekel. De Italiaanse champignonkwekers kunnen van deze invoer derhalve geen al te grote hinder onder vinden.

⁽¹⁾ PB nr. L 89 van 2. 4. 1980, blz. 5.

⁽²⁾ PB nr. L 234 van 20. 8. 1981, blz. 15.

⁽³⁾ PB nr. L 183 van 4. 7. 1981, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 353 van 15. 12. 1982, blz. 18.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2173/82

van de heer Horst Seefeld (S - D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 februari 1983)

Betreft: Export van gevaarlijke medicamenten naar de derde wereld

1. Is het waar en is het de Commissie bekend dat bepaalde medicamenten die in de Europese Gemeenschap verboden zijn omdat ze te gevaarlijk zijn, door farmaceutische bedrijven naar de derde wereld worden uitgevoerd?

2. Zo ja, welke mogelijkheden ziet de Commissie om hiertegen op te treden en deze exporten te verhinderen?

Antwoord van de heer Narjes namens de Commissie

(29 april 1983)

1. Het is de Commissie niet bekend dat geneesmiddelen die in de Gemeenschap verboden zijn omdat zij te gevaarlijk zijn, naar de landen van de derde wereld worden uitgevoerd.

Bovendien dient erop te worden gewezen dat bepaalde geneesmiddelen die naar landen van de derde wereld worden uitgevoerd, normaal in de Gemeenschap niet in de handel worden gebracht omdat zij worden gebruikt voor ziekten die in Europa weinig voorkomen, zoals tropische ziekten.

2. De vergunningen voor het in de handel brengen worden, conform Richtlijnen 65/65/EEG⁽¹⁾, 75/318/EEG en 75/319/EEG⁽²⁾, door ieder van de Lid-Statens verleend.

Krachtens Richtlijn 75/319/EEG zijn alle geneesmiddelen, met inbegrip van die welke voor de uitvoer zijn bestemd, onderworpen aan een fabricagevergunning en een inspectie. Het ligt bijgevolg op de weg van de landen van de derde wereld, die een binnen de Gemeenschap geproduceerd geneesmiddel wensen in te voeren, om aan het produktieland het certificaat van kwaliteit te vragen, dat met dit doel voor de Wereldgezondheidsorganisatie is ingevoerd.

⁽¹⁾ PB nr. 22 van 9. 2. 1965.

⁽²⁾ PB nr. L 147 van 9. 6. 1975.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2181/82

van de heer André Damseaux (L - B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 februari 1983)

Betreft: Textielindustrie in Wallonië

Kan de Commissie mededelen of de Waalse textielindustrie de afgelopen vijf jaar enigerlei steun van de Gemeenschap heeft gekregen?

Zo ja, kan zij dan meer in het bijzonder uitsluitsel geven over:

- de plaats van het project,
- het bedrag van de steun,
- het aantal aldus behouden of geschapen arbeidsplaatsen?

Antwoord van de heer Giolitti namens de Commissie

(22 april 1983)

Het Europees Sociaal Fonds heeft bijgedragen in maatregelen ten behoeve van werknemers in de textiel- en

kledingsector in België. De bijstand is gegeven op grond van nationale aanvragen daartoe.

Over de periode 1978 – 1982 bedroegen de goedgekeurde maatregelen in totaal circa 177,5 miljoen Bfr. Daaronder vielen ongeveer 3 250 personen.

Afgaande op de momenteel beschikbare informatie kan de Commissie niet uitmaken hoeveel geld van deze bijstand naar de Waalse textielindustrie is gegaan.

Verder heeft een Waals bedrijf uit hoofde van artikel 375 van de begroting 1978 (communautaire steun voor industriële herstructurering of omschakeling) bijstand ontvangen. Aangezien het hier om een enkel bedrijf gaat, dient hierop de anonimiteit van de statistiek te worden toegepast.

In de genoemde periode is geen enkele andere communautaire steun aan de Waalse textielindustrie verleend.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2183/82

van de heer Willy Vernimmen (S – B)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(18 februari 1983)

Betreft: Technische en financiële hulp van de Gemeenschap aan Centraal-Amerika

De Raad „Buitenlandse Zaken” van november 1982 beslist tot het verhogen van de technische en financiële hulp van de Gemeenschap aan Centraal-Amerika (30 miljoen Ecu).

Kan de Raad ons mededelen:

- welke landen welk bedrag zullen ontvangen en op basis van welke criteria deze landen werden gekozen (of eventueel van hulp werden uitgesloten);
- welke concrete vorm deze hulp zal aannemen en of ook de vakbondsvorming in deze landen voor deze hulp in aanmerking komt;
- aan wie (regering, werkgevers, vakbonden, boerenorganisaties, Europese of plaatselijke ontwikkelingsorganisaties) deze hulp concreet zal worden toevertrouwd voor lokale besteding;
- op welke wijze de concrete controle ter plaatse op deze 30 miljoen Ecu georganiseerd is door de EEG?

Antwoord

(11 mei 1983)

Bij zijn besluit van november 1982 om de financiële en technische hulp van de Gemeenschap aan Midden-Amerika in 1982 te verhogen, is de Raad eveneens overeen gekomen dat de aldus verhoogde hulp voornamelijk bestemd zou zijn voor acties die gericht zijn op verhoging

van de landbouwproductie in de betrokken landen dank zij de bestaande landbouwhervormingsprogramma's.

De uitvoering van de hulpprogramma's voor de niet-geassocieerde ontwikkelingslanden, waarvan de uitgangspunten jaarlijks na raadpleging van het Parlement door de Raad worden vastgesteld, valt onder de verantwoordelijkheid van de Commissie die handelt overeenkomstig de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 442/81 van de Raad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2193/82

van de heer Hans-Joachim Seeler (S – D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 februari 1983)

Betreft: „Buy European”-campagne

Een van de belangrijkste doelstellingen van de Europese Gemeenschap is de verwezenlijking van een gemeenschappelijke markt waarop het vrije verkeer van goederen tussen de Lid-Staten niet aan belemmeringen of beperkingen onderhevig is. De Commissie heeft een meerjarig programma goedgekeurd dat ten doel heeft de douane-unie verder te ontwikkelen. Alle Lid-Staten hebben dank zij de tot dusver bereikte vooruitgang bij de verwezenlijking van een gemeenschappelijke markt aanzienlijke voordelen verkregen. Desondanks worden in sommige Lid-Staten serieuze pogingen ondernomen om verbruikers aan te moedigen nationale producten in plaats van geïmporteerde goederen te kopen.

Kan de Commissie daarom mededelen of zij bereid is dergelijke protectionistische maatregelen door een openbare campagne, met name in de media in alle Lid-Staten, te bestrijden en daarmee ook in te gaan tegen het streven van sommige regeringen patriotisme te gebruiken ter stimulering van de industriële productie, zonder rekening te houden met de belangen van andere Lid-Staten?

Is de Commissie niet ook van mening dat een dergelijke op verbruikers, plaatselijke autoriteiten en producenten gerichte actie ertoe zou bijdragen het terugvallen in nationalistische denkpatronen te stoppen en het gevoel van gemeenschappelijkheid binnen Europa zou bevorderen?

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie**

(29 april 1983)

De Commissie deelt volledig de bezorgdheid van het geachte Parlementslid over de campagnes van de overheidsinstanties ter aanmoediging van het publiek om nationale producten te kopen.

Daarom heeft zij de „Guaranteed Irish”-campagne voorgesteld aan het Hof van Justitie dat de opvatting van de

Commissie bevestigde dat dergelijke campagnes onvermijdelijk zijn met de artikelen 30 t/m 36 van het EEG-Verdrag. Klaarblijkelijk komen dergelijke campagnes ook in andere landen voor, al lijken zij niet zo algemeen te zijn als de „Guaranteed Irish”-campagne. Ook naar deze campagnes is thans een onderzoek gaande.

Tevens volgt de Commissie nauwlettend de verwante problemen van discriminerende aankopen van de overheid en aan steunmaatregelen van de Staten gekoppelde vereisten inzake nationale preferenties. Een aantal van dergelijke zaken is thans in onderzoek, terwijl ten aanzien van enkele hiervan de procedure van artikel 169 EEG-Verdrag reeds is ingeleid. Verschillende Lid-Staten zijn hierbij betrokken.

De Commissie neemt aan dat een campagne, zoals de geachte afgevaardigde voorstelt, enig voordeel zou kunnen opleveren en zij is het volledig eens met de redenen die hij met betrekking tot zijn voorstel aanvoert.

De Commissie is evenwel van mening dat de werkelijke oplossing van het probleem is gelegen in de toepassing van de bestaande bepalingen van het EEG-Verdrag, ten einde alle tegen het Verdrag indruisende nationale campagnes te bestrijden. Door op de tot dusver gevolgde weg voort te gaan zou de Commissie in feite in staat moeten zijn om de noodzaak van een campagne, zoals door het geachte Parlementslid is voorgesteld, weg te nemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2195/82
van mevrouw Janey Buchan (S – GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(18 februari 1983)

Betreft: Zwarte lijst

The Sunday Standard uit Schotland berichtte onlangs dat het hoofd van het voorlichtingsbureau van de Europese Commissie te Edinburgh, de heer Stanley Budd, tegenover functionarissen van de Scottish Television Limited had verklaard: „Ik zou mijn mensen niet kunnen toestaan deel te nemen aan een programma met mevrouw Buchan.”

1. Betekent dit dat er in de Commissie een zwarte lijst bestaat van Parlementsleden die tegenstander zijn van de EEG?
2. Is de Commissie bereid deze lijst te publiceren?

Antwoord van de heer Natali
namens de Commissie

(20 april 1983)

1. De betrokken ambtenaar werd onjuist geciteerd.
2. Er bestaat bij de Commissie geen „zwarte lijst” van leden van het Europese Parlement.

HET COMMUNAUTAIR RECHT

Overdruk uit het „Vijftiende Algemeen Verslag over de werkzaamheden van de Europese Gemeenschappen in 1981”

De onderhavige publikatie is een uittreksel uit het Vijftiende Algemeen Verslag over de werkzaamheden van de Europese Gemeenschappen (1981).

De tekst is ongewijzigd gebleven zodat, wanneer verwezen wordt naar „dit Verslag”, hiermede wordt bedoeld het Vijftiende Algemeen Verslag.

Voorts heeft, na de dag van het drukken van dit Verslag, geen bijwerking van de tekst plaatsgevonden.

Inhoud:

Deel 1: Algemene vraagstukken

Deel 2: Interpretatie en toepassing van de grondregels van het communautaire recht

Deel 3: Voorlichting over de ontwikkeling van het communautaire recht

Uitgegeven in het Deens, Duits, Engels, Frans, Grieks, Italiaans en Nederlands.

ISBN 92-825-2828-6

Catalogusnummer CB-33-81-441-NL-C

Vastgestelde prijzen in Luxemburg (exclusief BTW): 2,40 Ecu; 100 Bfr.; 6,50 Fl.

BUREAU VOOR OFFICIËLE PUBLIKATIES DER EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
Boîte postale 1003, L-2985 Luxembourg

DE RECHTSORDE VAN DE GEMEENSCHAP

Jean-Victor LOUIS

De Europese Gemeenschappen zijn niet enkel een discussie- en onderhandelingsforum voor de staten. De institutionele opzet van de Gemeenschappen die, vergeleken met de klassieke internationale organisaties, een veel ingewikkelder en oorspronkelijker karakter heeft, levert een groot aantal wettelijke voorschriften op waarop meestal rechtstreeks een beroep kan worden gedaan door de rechters in de Lid-Staten. Het Hof van Justitie van de drie Gemeenschappen krijgt jaarlijks meer werk om deze rechters de nodige opheldering te verschaffen over de interpretatie van het gemeenschapsrecht en om te beslissen in conflicten tussen de instellingen en particulieren of tussen de instellingen en de Lid-Staten. Kortom, de Gemeenschap vormt een unieke rechtsorde, met een zeer verfijnde structuur die dagelijks meer ingrijpt in de economische en sociale realiteit van de Lid-Staten, doch die nog grotendeels miskend wordt.

Deze publikatie over „de rechtsorde van de Gemeenschap” van Jean-Victor Louis, hoogleraar aan de Université libre de Bruxelles, wordt uitgegeven door de Commissie van de Europese Gemeenschappen en is bedoeld om in kort bestek inzicht te krijgen in de voornaamste karakteristieken ervan. Vanwege haar nauwkeurige informatie en de kritische opzet kan zij eveneens voor juristen van nut zijn.

Jean-Victor Louis — Geboren op 10 januari 1938 — Geaggregeerd in het volkenrecht aan de Vrije Universiteit te Brussel (ULB), 1969 — Gewoon hoogleraar in gemeenschapsrecht aan de ULB — Voormalig directeur en directeur voor Researchwerk aan het Instituut voor Europese studies van de ULB — Directeur van de Cahiers de droit européen — Chef van de juridische dienst van de Nationale Bank van België — Auteur van „Les règlements de la Communauté économique européenne”, alsmede in samenwerking met anderen onder leiding van Jacques Mégret, van „Le droit de la Communauté économique européenne” waarvan al negen banden verschenen zijn.

Uitgegeven in het Deens, Duits, Engels, Frans, Grieks, Italiaans, Nederlands, Portugees en Spaans.

ISBN 92-825-1056-5

Catalogusnummer: CB-28-79-407-NL-C

Vastgestelde prijzen in Luxemburg (exclusief BTW): 3,70 Ecu; 150 Bfr.; 10 Fl.

BUREAU VOOR OFFICIËLE PUBLIKATIES DER EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
Boite postale 1003, L-2985 Luxembourg